UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

23 СЕРПНЯ
Число No 34
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
AUGUST 23, 1973

ОСТАННЯ НАГОДА ДЛЯ НЕЛЕҐАЛЬНИХ ІМІҐРАНТІВ

Федеральний уряд проголосив закон про право нелеґальних іміґрантів у Канаді старатися про дозвіл на постійний побут у Канаді. Всі іміґранти, що прибули до Канади на відвідини, чи прибули нелеґально перед 30 листопада 1972 року, мають право внести прохання до міністра іміґрації протягом 60 днів, від середи, 15 серпня до 15 жовтня 1973, й прохати про дозвіл залишитися в Канаді на постійне як іміґранти. Хто в означеному реченці не подасть такого внеску, буде обов'язково депортований до країни свого походження й не матиме права ніякого відклику від цього розпорядку.

Уряд сподівається, що всі нелеґальні іміґранти, яких в Канаді є між 50,000 а 200,000, докладного їх числа не знає ніхто, постараються подати внесок про дозвіл на постійний побут у Канаді. Уряд заповідає заздалегідь, що ці прохання будуть розглядані великодушно та що приблизно 99% прохань буде поладнано прихильно.

Для належного проголошення цеї справи будуть поміщені в усіх газетах офіційні оголошення міністра іміграції. Перше того рода оголошення друкуємо в цьому числі нашої газети.

Міністер іміграції Р. Андрас проголосив, що ті іміґранти, які перебувають в Канаді на відвідинах, чи нелегельно, та внесли прохання про дозвіл на постійний побут у Канаді, мають право теж старатися про дозвіл на працю в Канаді й такий дозвіл дістануть.

Прохання про дозвіл на побут можна подавати в найближчому бюрі іміграції або праці („менпавер"). Тут треба теж старатися про дозвіл на працю.

Відібрали совєтський пашпорт

Совєтський науковець Ж. Медведєв дістав дозвіл виїхати на один рік на студії до Національного медичного дослідчого інституту в Лондоні. В часі його студій, 7 серпня ц.р., його викликали до совєтської амбасади в Лондоні й відібрали йому совєтський пашпорт, заявляючи, що Верховна рада СССР вирішила позбавити його совєтського громадянства „з уваги на його діяльність".

Медведєв належить до критиків совєтського режиму, друкував різні протестаційні письма та брошури, в яких критикував поступування уряду СССР, а тепер приготовляє до друку книжку. в якій описує переслідування російського письменника О. Солженіцина.

Відібрання пашпортів совєтським громадянам, які опинилися за кордоном, то, одна з найновіших метод боротьби з противниками совєтської влади. В 1966 р. совєтський уряд позбавив у той спосіб совєтського громадянства совєтського письменника В. Тарсіса, а в 1972 р. письменника В. Чалідзе.

З Медведєвим перебуває в Англії його дружина та син.

Великі повені в Пакістані

В азійській країні Пакістані падали зливні дощі, наслідком чого постали великі повені, що вчинили шкоди на понад 300 мільйонів долярів. У филях розбурханих рік згинуло понад 1,500 осіб. Повінь знищила засіви на понад двох мільйонах акрів та забрала із шпіхлірів понад мільйон тонн збіжжя. Пакістанові загрожує голод. Понад вісім мільйонів людей мусіли перед повінню залишити свої доми.

Повінь залила 3,000 сіл, позривала мости, порозмивала дороги, поперeривала залізничі шляхи та пошкодила канали. 30,000 худоби згинуло в филях рік. Всі п'ять великих пакістанських рік виступили з берегів й залили окружні поля. Такої великої повені ще в історії Пакістану не пам'ятають.

Прем'єр Пакістану Б. Бутто звернувся з закликом до всіх країн світу, прохаючи харчової допомоги для населення навіщених повінню околиць.

Мортґеджова компанія підвищила відсотки

Урядова Центральна мортґеджова корпорація підвищила відсотки від мортґеджів на доми із 8¾% до 9½%. Одночасно підвищено відсотки від позичок на будову дешевих чиншових домів із 7⅝% до 8%.

В минулому році Центральна мортґеджова корпорація виплатила на морт геджові позички 5.4 мільярди долярів.

Діточий табор на Єпархіяльній оселі Вобман

На знимці: 1-ий ряд з долини зліва до права: п-і Марта Сіннер, сестра Вікторія, о. Б. Снігурович, Преосв. Кир Ніл, о. С. Чеховський, п. І. Серафин, Сестра Ігнатія, сестра Ілія, п-і Н. Борущак. 2-ий ряд: Тоні Ірвінг, Петро Гриців, Марвін Воробець, Марко Ковальчук, Ронал Сабаласка, Андрій Шевчук, Россел Федина, Зенон Ґулька. 3-ий ряд: Анна Прийма, Маргарета Федина, Кенес Дяков, Керен Павлюк, Сандра Шульган, Марія Шевчук, Сузанна Зінчук, Нікол Дума, Вероніка Прокоп, Лора Костишин, Сузанна Костишин. 4-ий ряд: Йоланаг Дяков, Петро Попович, Лері Костюк, Іван Пришляк, Іван Попович, Давид Ковальчук. 5-ий ряд: Ірена Попович, Сузанна Ірвінг, Рамона Гриців, Марша Ґулька, Карен Сабадашка, Христина Кузик, Керол Кузик, Анді Зінчук, Варвара Ковальчук, Ерні ДеКол, Євген Ґулька, Марко Рискі, Давид Костюк, Андрій Бенюк, Володимир Войтів, Ґері Рискі, Павло Стефанюк, Норман Яніскі. 6-ий ряд: Вікторія Пришляк, Брент Юзвишен, Роман Прийма, Давид Кузик, Ліліян Нашок, Богданна Гура, Сандра Юзвишен, Тод Войвідка, Ніль Прокоп, Сандра Костюк, Марлена Рискі, Ірена Кучаба, Кенні Павлюк, Раджер Чарчук, Наталка Шиманська, Ґері Костишин, Ніль Войвідка, Михайло Ковальський. 7-ий ряд: Торі-Анна Снятинчук, Катерина Ковальська, Рішард Колач, Варава Юзвишин, Джім Ткачук, Шерон Федина, Сузанна Костюк, Петруся Гойда, Ніль Колач, Лінда Стефанюк, Варвара Кузик, Маріон Чижовські, Лорейн Мидляк, Михайло Федина, Іван Зінчук, Ґльорія Пришляк, Маргарета Нашок. Говард Гупка, Петро Кавальський. Фото: „Академія"

(Допис на стор. 4.)

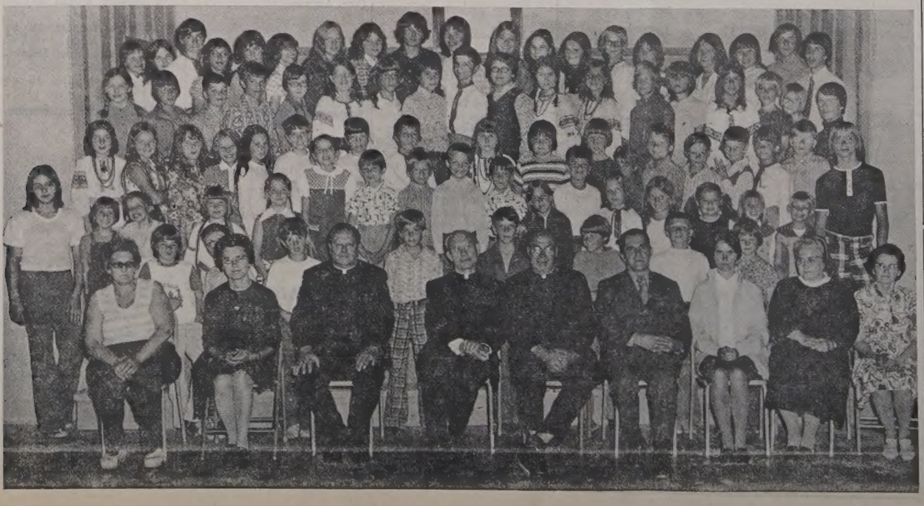

НОВИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ВИНАХІД

Американська воєнна маринарка випробовує новий апарат, який може зупинити діяльність шпигунських електромагнетичних апаратів, що повідомляють заздалегідь про наїзд воєнних суден чи бойових літаків. Новий винахід може унерухомити ці алярмові апарати на суднах чи в літаках. Американці вже випробовували цей окремий радарний винахід в часі в'єтнамської війни в 1972-ому році, унерухомлюючи совєтське шпигунське судно, яке стояло в північно-в'єтнамській затоці Тонкін та при допомозі своїх електронічних уряджень діставало заздалегідь вістку про налети американських бойових літаків і повідомляло про те північно-в'єтнамське військове командування.

Сніги пошкодили збіжжя в Алберті

Холодні вітри з дощами, що перемінилися в сніг або град, навістили північно-західню частину Алберти та спричинили великі шкоди в збіжжі та ярині. В околиці Форт Ст. Джон та Форт Нелсон впало понад 10 цалів снігу, а вітри, що шаліли зі скорістю до 50 миль на годину позривали телефонічні проводи на Північно Західних Територіях. В околиці Піс Рівер впало понад два цалі снігу, а в околиці Рімбі, Алберта падав град величиною трьох цалів. Таких вчасних снігових опадів не було в околиці Піс Рівер вже від 18 років.

В Канаді малий запас збіжжя

Канадська статистика проголосила, що в Канаді було на 31 липня всього 366.1 мільйонів бушлів запасного збіжжя, найменше за час минулих 20 років. В цьому включене все збіжжя, яке було на фармах, у збіжжевих елевейторах, млинах та на інших складах. В тому самому часі минулого року Канада в запасі 583.8 мільйонів бушлів збіжжя.

Допомога фармерам

Провінційний уряд призначив тимчасовий фонд у сумі 200,000 долярів на відшкодуваняя для албертських фармерів, яким дика звірина або мисливі почнили шкоди в засівах або в худобі.

Цей фонд є тимчасовий, доки провінційний уряд не устійнить, яку суму на цю ціль призначить федеральний уряд.

Недостає газетного паперу

В Канаді зростає зужиття газетного паперу більшим темпом, як його виробництво. До того машини до виробництва паперу теж коштують великі суми. Прим. одна машина до виробництва газетного паперу коштує 50 до 60 мільйонів долярів, причому на її побудову треба також довго ждати.

Наслідком недостачі газетного паперу вже цього тижня деякі канадські щоденники не зможуть публікувати своїх тижневих додатків.

Уряд розпочав боротьбу з інфляцією

ЗАВЕДЕНО КОНТРОЛЮ ПРОДАЖУ М'ЯСА, ЗБІЛЬШЕНО БЮРО ПЕРЕВІРКИ ЦІН

В минулих тижнях в цілій Канаді наступила значна підвишка цін, зокрема на м'ясо та м'ясні вироби, хоч і інші харчові продукти теж здорожчали. Багато канадців, між ними зокрема федеральні посли консервативної партії домагалися від уряду замороження цін на харчові продукти. Піддержували цю думку, бодай частинно теж провінційні прем'єри на недавній конференції в Шарльотентавн. Під натиском публічної опінії федеральний уряд врешті 14 серпня запроводив контролю на продаж рогатої худоби та свиней та м'яса з них за кордон. Нові приписи федерального уряду обмежують лише продаж доброякісного м'яса, зате м'ясо гіршої якости можна й далі продавати без обмежень. Контроля над продажжю м'яса є лише тимчасовою й вона не стосується постійних відборців канадського м'яса та худоби. Впроваджено контролю зокрема на те, щоб обмежити продаж м'яса різним спекулянтам з США, що, користаючи з недостачі м'яса у США, закуповували великі кількості м'яса в Канаді, продавали його у США й на тому добре заробляли. Наслідком закупу м'яса до США змаліла кількість м'яса в Канаді, що принесло у вислiді підвишку цін на м'ясо в Канаді. Наслідки впровадження контролі продажу м'яса вже далися відчути в Канаді, де припинилася звишка цін на м'ясо.

Звишка цін на харчові продукти та м'ясо охопила цілу Канаду. Прим. у Галіфаксі, де ціна за 10-фунтовий мішок картоплі протягом місяця зросла із 79 центів до 1.99 дол. В Торонто один фунт бекону коштує 1.74 дол., один фунт м'яса на „гамбургер" 1.47 дол., а один фунт м'яса на „стейк" („сірлойн") коштує 2.61 дол. Одночасно зі звишкою цін на м'ясо багато канадців почало закуповувати холодільні („діп-фрізерс") та заморожувати м'ясо, забезпечуючи себе м'ясом на будуче. Це не лише спричинило дальшу підвишку цін на м'ясо, але й його недостачу та недостачу холоділень („діп-фрізерс"), на які покупці прим. у Віннпеґу та Ванкувер мусять тепер ждати тижнями, бо фабрики не можуть їх настарчити.

Очевидно, що в слід за м'ясом, подорожчали теж і інші харчові продукти, як риба, мука, тощо.

Як дальший засіб боротьби з інфляцією уряд збільшив бюро контролі цін, яке має слідкувати за зростом цін й звітувати про їх зріст урядові. Відповідно до звіту бюра контролі цін уряд буде застановлятися над тим, чи згодом не заморозити цін на товарі, зокрема на харчові продукти, як це зроблено в США. Це друге потягнення уряду в боротьбі з інфляцією.

Дальшим і рішучим кроком уряду було би скликання надзвичайної сесії парляменту та проголошення цін, одначе уряд відкладає цю справу, бо боїться, що в часі сесії посли партії НДП, які досі піддержували уряд, а які тепер критикують уряд за його політику в справі боротьби з інфляцією, можуть голосувати проти уряду й примусити уряд уступити, згл. проголосити нові вибори. Тому уряд, покищо, ще не скликує надзвичайної сесії парляменту, а ладнає пекучу справу інфляції постановою про контролю продажу м'яса та збільшенням урядників бюра контролі.

СССР має нові ракетні бомби

Американська військова розвідка устійнила, що СССР має нові ракетні бомби СС-18, що мають по шість головок, закінчених атомними вершками. СССР переводив проби з цими бомбами в північному Сибірі й вони випали вповні успішно. США розчаровані новими совєтськими ракетними бомбами, бо це відсуває на дуже далеку мету, а може й зовсім внеможливлює договорення між США та СССР в справі обмеження зброєнь, в чому в першу чергу включені атомні та ракетні бомби.

Греція має президента

Коротко після проголошення Греції республікою та позбавлення королівських прав дотеперішнього грецького короля Константина престолу, дотеперішний грецький прем'єр 54-річний Гр. Пападопоулюс став першим президентом республіки Греції. Після складення присяги, він зла гіднив деякі приписи воєнного права, яке він завів у Греції, проголосив амнестію для політичних в'язнів та приобіцяв, що при кінці слідуючого року відбудуться вибори до грецького парляменту. Він заповів теж привернення вповні конституційних прав, з яких деякі були завішені. Зокрема приобіцяв заведення звичайних судів та привернення прав організації політичних партій.

Припускають, що з політичної амнестії скористає прибл. 300 політичних в'язнів, що перебувають, без суду, в тюрмах або концентраційних таборах. Досі неясно, чи з амнестії зможуть користати противники теперішнього уряду, що зі страху на переслідування, втікли поза кордони Греції.

► **У зв'язку зі зростом** цін на м'ясо майже всі ресторани в Едмонтоні та Калґари підвищили ціни за харчі.

► **100 албертських** приватних, невеликих музеїв, дістануть допомогу від провінційного уряду, до висоти 500 долярів, залежно від того, кілько зібрали з приватних допомог. До основної суми 200 долярів, уряд доплатить таку саму суму, до 300 долярів, яку музеї дістали від приватних жертводавців.

Коротки вістки

► **Тисячі студентів** з України виїхали до Казахстану, Туркменії, на Камчатку та в інші околиці, відомі з суворого клімату. Студенти мусять ціле літо працювати на будовах, щоб могли в осені продовжувати свої студії.

► **Наслідком підвишки** цін на м'ясо в США багато американців з прикордонних околиць Онтаріо приїздять до Східньої Канади й купують там м'ясо, яке перевозять до США.

► **Ізраїльські військові** літаки примусили іракський пасажирський літак із 74-ма пасажирами приземлитися на ізраїльському таємному військовому летовищі, де ізраїльські вояки перевірили всіх подорожних, а відтак дозволили літакові летіти дальше. Припускають, що ізраїльські літаки шукали за палестинськими терористами, які летіли іншим літаком.

► **На університеті** в Мехіко сіті вибухли заворушення серед студентів. 600 поліцистів завели лад, арештували 45 студентів. Студенти протестували проти за високих університетських оплат.

► **СССР вислав чергове** міжплянетне судно без людської залоги в напрямі плянети Марс. То вже четверте міжплянетне судно, вислане в напрямі Марса протягом минулих трьох тижнів.

► **Після 25-річної** заборони комуністичної партії в США, члени комуністичної партії в США, тепер явно показують свої партійні виказки. Кілько є комуністів у США, не відомо, але комуністичний кандидат на президента США Ґ. Ґалл дістав був під час виборів у 1972-ому році 25,000 голосів.

► **Австралійський** прем'єр Ґ. Вітлам заявив в часі інтерв'ю в Оттаві, що, хоч Австралія буде незабаром проголошена республікою, але вона буде й далі вдержувати зв'язки з англійською короною.

► **Арґентина дала Кубі** позичку в сумі 200 мільйонів долярів, за які Куба закупить у Арґентині вантажні автомобілі, трактори та різні рільничі продукти.

► **Місячний бюлетень ОН** повідомив, що Китай має понад 800 мільйонів населення. Рік передше в Китаї жило понад 787 мільйонів мешканців.

► **США зберуть цього** року менше збіжжя, як сподівалися. Лише самої кокорудзи буде менше на 300 мільйонів бушлів. Також збір пшениці та сої буде нижчий сподіваного. Зменшений збір збіжжя причиниться до зросту цін на збіжжя.

► **Нова Зеляндія плянує** змінити іміграційні приписи, щоб вможливити китайцям іміграцію до Нової Зеляндії. Там тепер живе 10,000 китайців, які хочуть спровадити туди своїх рідних.

► **Секретар совєтської** комуністичної партії Л. Брежнєв заповів, що він в грудні 1973 або в січні 1974-го року відвідає Кубу.

► **Комуністичний Китай** закупив у США 500,000 тонн збіжжя за 50 мільйонів долярів. Збіжжя будуть доставляти по 100,000 тонн місячно.

ОДИНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

2 вересня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 141

Брати, ви печать мого апостольства в Господі.

Моя оборона перед тими, що мене осуджують, така: чи не маємо власти їсти і пити? Чи не маємо власти жінку-сестру водити, як інші апостоли, брати Господні і Кифа? Або один я, і Варнава не маємо власти цього робити?

хто служить коли при війську на власний кошт? Хто садить виницю і не їсть її плоду? Хто пасе стадо і не їсть молока від стада? Чи як чоловік це говорю?

Чи й Закон цього не каже? Бо написано в Законі Мойсеєвім: не пов'язуй рота волові, як молотить.

Чи про волів дбає Бог? Чи не говорить дійсно про нас? Бо про нас написано: що в надії повинен орати, хто оре, а хто молотить, то в надії участи.

Коли ми сіяли вам духовне, чи велика річ, коли б ми ваше тілесне жали? Коли інші є учасниками власти над вами, чому радше не ми? Та ми не користали з тої власти, а все зносимо, щоб не ставляти якої перепони Євангелії Христовій.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 77

Сказав Господь таку притчу:

Тим то царство небесне подібне до одного царя, що хотів розрахуватися зі своїми слугами.

Коли ж почав обраховуватись, привели перед нього одного, що був винен десять тисяч талантів. А що він не мав з чого віддати звелів його пан продати його, і жінку його, і дітей, і все, що він мав і віддати.

Тоді той слуга припавниць перед ним і благав його, кажучи: „Господи, потерпи мені і все віддам тобі". І умилосердився пан над тим слугою, відпустив його і простив йому довг.

Як же вийшов той слуга, зустрів одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів. Він ухопив його і душив, кажучи: „Віддай мені, що ти винен".

Припав йому до ніг товариш його, кажучи: „Потерпи мені й усе віддам тобі". Він же не хотів, а пішов і посадив його в темницю, поки віддасть довг.

Бачали ж товариші його, що сталося, огірчились вельми, пішли та розказали своєму панові все.

Тоді пан призвав його і каже йому: „Слуго лукавий! Увесь довг я простив тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було тобі змилуватися над твоїм товаришем, як я тебе помилував?" І прогнівився пан його і передав його мучителям, поки верне йому ввесь довг.

Так і Отець мій небесний учинить з вами, коли не простите кожен від сердець ваших своєму братові їх провин.

БЛИЖНІЙ — ДРУГИЙ Я

о. В. Л.

Одинадцята неділя — Євангелія від Матея 19, 23 — 32 (зач. 77)

Все те, що хочете, щоб вам робили люди, і ви їм робіть (Мт. 7, 12).

1. Наша найзвичайніша молитва „Отче наш", така з нас насущна, як насущний хліб, якого ми в ній просимо для себе від Бога, нашого Отця, складається з сімох прошень. Між тими сімома прошеннями два прошення тим замітні, що вони мають ще свої короткі додатки. До прошення „Нехай буде воля Твоя" додані слова: як на небі, так і на землі. А до прошення „І прости нам довги наші" додані слова: як і ми прощаємо довжникам нашим. Ісус Христос долучив ці два додатки до прошень молитви, якої сам навчив своїх учеників, не без причини і цілі.

Перший додаток ясний. По пробі ангелів і впадку тих, що не хотіли служити Богові, добрі ангели зразково виконують Божу волю. Вони „на небесах безустанно глядять на лице Отця небесного" (Мт. 19, 20). Глядять, і готові вмить виконати кожне доручення, яке одержали б від Нього. Як дуже земля неподібна до того світу, що беззастережно кориться Божій волі. Людина повинна б виконувати Божу волю так само готово і радо, як це роблять ангели. Адже Господь Бог її „умалив малощо від ангелів, славою і честю увінчав її..., поставив людину над ділами рук своїх (Пс. 8, 5 — 7; Євр. 2, 6 — 8). Людину Господь Бог поставив володарем над сотворіннями, а ангели залишилися тільки слугами, служать навіть людині, як її хоронителі. Як ясне повинно бути людині, що вона має на землі виконувати Божу волю так, як її виконують ангели на небесах.

У своєму другому додатку до прошень Отченашу Ісус Христос звернув увагу людини вже не на ангелів, а на людей, таких самих, як і вона. Людина просить, щоб Господь Бог простив їй все, в чому вона не виповнила Божої волі, провинилася, стала довжником Господа Бога. Але й людина має своїх довжників поміж людьми, які провинюються проти неї, ламаючи заповідь любови ближнього. Всепрощаючий Господь відпускає людині її довги, навіть численні і найтяжчі. Який обов'язок людини супроти людей? Прощати людям їхні довги так, як Бог їй прощає.

2. Цей другий додаток Ісус Христос живо насвітлив своєю притчею про немилосердного слугу, що її читаємо в Євангелії на св. Літургії 11-ої неділі по Зісланні Св. Духа. Це — наче образець намальований до слів Отченашу: І прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим. Цар милосердиться і дарує своєму слузі, мабуть високому урядникові, великий довг, якого той слуга не віддав і не в силі віддати. Але той, сам свіжо помилуваний, слуга стрічає свого дрібного довжника, товариша в службі. Глухий на всі просьби товариша - довжника, він душить його і вимагає від нього звороту довгу. Довідавшися про те, цар взиває до себе немилосердного слугу і каже йому докірливо: Слуго лукавий, увесь довг я дарував тобі, бо ти благав мене: чи не слід було й тобі помилувати твого товариша, як і я тебе помилував?

Розгніваний цар передав немилосердного слугу мучителям, поки не віддасть йому всього довгу до останнього шага.

3. Слухаючи цієї притчі, ми з вдоволенням одобрюємо поступок царя, його великодушність для слуги і його суворість, коли той слуга виявився безсердечним для свого товариша. А відмовляючи молитву Отченаш, не спостерігаємо, що в житті ми самі дуже часто поступаємо так, як у притчі поступив немилосердний слуга. Від Бога Отця просимо для себе прощення наших провин, а для наших ближніх ми непростимі. Осуджуємо суворо їхні заблуди, носимо в серці гнів і пімсту на них. Як часто чується поміж людьми слова: Я того не дарую йому ніколи, не дарую йому до смерти. Так у гніві говорять ті, що в молитві просять для себе від Господа Бога, щоб дарував їм їхні провини. Ще й додають до своєї просьби: так як і ми їх даруємо нашим довжникам. Тою просьбою вони самі на себе накликають таку сувору міру Божого суду, якою судять своїх ближніх.

Молитва Господня не годиться на уста людини, що дишуть ненавистю до ближнього. Хто кінчає день вечірнім Отченашем, нехай пам'ятає на слова св. ап. Павла: сонце хай не заходить у вашому гніві (Єф. 4, 27). Якщо б і був за дня в кого якийсь гнів на ближнього, хай він минається разом з днем. Мірою вашої любови ближнього має бути та любов, якою ми любимо себе самих. Ближньому маємо бажати і робити те, що нам миле, як його інші нам бажають і роблять! що нам немиле, те противне заповіді любові ближнього. Хто не любить ближнього однаково, як і себе, той не є його братом ні Божою дитиною і не заслуговує собі на Божу батьківську всепрощаючу любов.

Новий доктор

(УПБ, Рим) — 12 червня ц.р. о. Альойзій Глинка, уроженець Аргентини, здобув докторат на Папському Інституті Східніх Студій, обороняючи докторську працю п.з. „Григорій Яхимович і його часи", тобто часи т.зв. „Весни народів".

Григорій Яхимович народився в 1792 р. в Підберізцях біля Львова. Богословські студії закінчив у Відні докторатом з теології, а опісля з філософії; в 1816 р. став священиком. Був професором і ректором Львівського університету. У 1841 р. Яхимович став єпископом-помічником митрополита Левицького, а в 1848 р. перемиським єпископом і від тоді був справжнім провідником галицьких українців, зокрема як голова „Головної Руської Ради". Від 1860—1863 р. був Галицьким митрополитом.

Появився требник українською мовою

(УПБ, Рим) — Вийшов з друку **Малий требник**, як „Богослужбові і богомільні видання Верховного Архиєпископа, ч. 9-10", Рим 1973. Це видання, середнього розміру (25 цм.), є під технічним оглядом найбільш естетичне видання богослужебних книг Блаженнішого Иосифа. Над перекладом працювали під проводом Блаженнішого Иосифа отці Марусин, Гриньох і Тилявський та проф. Лев.

Книга поділена на 30 глав, де є найважніші чини уділення св. Тайн. Крім того є ще в додатку Чин загального молебня, Молебень на святу Пасху та Чин Причастя вірних поза Божественною Літургією. Сторін 358.

Ціна оправленого примірника виносить **15.00 дол.**, неоправленого **10 дол.**

Замовлення на Требник можна слати на дресу Верховного Архиєпископа:

Card. J. Slipyj,
Palazzina dell'Arciprete;
00120 Citta del Vaticano
(ITALIA)

Богослуження: серпень - вересень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
26. — Норт Стар 10 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
26. — Смоки Лейк 10 рано
28. Успіння — Радвей (храм)
1 вересня — Радвей 10.30
9. — Восетна 10.30
16. — Радвей 10.30
23. — Смоки Лейк 10.30
27. Воздвиження — Радвей 10.30
30. — Смоки Лейк 10.30

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
26. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
28. — Гленідон год. 10 рано (храм, спільний обід).

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
26. — Менлі год. 10.30 рано
2 вересня — Карвел 10.30
9. — Рочфорт Брідж 10.30
16. — Чергіл 10.30
23. — Менлі 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
26. — Лемонт
28. Успення Пр. Бог. — Восток св. Михаїла, Всенічне год. 9 р., Сл. Б. 10 год.
2 вересня — Делф год. 10.30
9. — Лемонт год. 10.30
14. Воздвиж. Ч. Хреста — Ст. Майкел, Всенічна год. 9.30; Сл. Б. 10.30
16. — Восток св. Михаїла год. 10.30
23. — Ст. Майкел
27. Воздв. Ч. Хр. — Делф, Всенічна 9.30, Сл. Б. 10.30
30. — Лемонт год. 10.30

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
26. — Голден 10.30 співана
28. Успіння Пр. Бог. — Голден-фарми 10.30

Священик виїздить на ферії, а заступає о. М. Мартинків із Едмонтону.

У всіх оправах парафіяльних прошу звертатись на адресу о. Мартинкова 12204 - 113 аве. Тел. 455-5534.
9 вересня — Дейзленд год. 5 веч.
16. — Коперник год. 5 вечером
23. — Голден-фарми год. 5 веч.
30. — Голден год. 5 вечером

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
26. — Редвотер 9; Вог 10.30
2 вересня — Редвотер 10.30
8. Різдво Пр. Д. — Редвотер 9
9. — Редвотер 9; Федора 10.30
14. Воздв. Ч. Хр. — Редвотер 9
16. — Редвотер 10.30
23. — Редвотер 9; Вог 10.30
30. — Редвотер 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
26. — Френйс 11
28. — Атабаска 10 (празник)
2 вересня — Росінгтон 10
9. — Атабаска 10
16. — Просперіті 10
21. — Росінгтон 10
23. — Атабаска 10
27. — Френйс 10
30. — Бойл 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
2 вересня — Ту Гилс, год. 10
9. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
16. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк, год. 10.30
23. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
30. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
9 вересня — Кемровз 9.00; Равнд Гіл 11.00
16. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11.00
23. — Кемровз 9.00; Равнд Гіл 11.00
30. — Гей Лейкс 10.00 (празник)

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
26. — Іннісфрі X ренч 10 рано
28. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
2 вересня — Левой 10 рано
9. — Ренфурлі 10 рано
16. — Іннісфрі-місто 10 рано
21. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
23. — Менвіл 10 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10 рано
30. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
26. — Крейгенд
28. Успення Пр. Богородиці — Давнінг
2 вересня — Вилна
9. — Стрий
16. — Спедден
23. — Сокаль
27. Воздвиження Ч. Хр. — Давнінг (храм)
30. — Крейгенд

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
26. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Енгел Лейк 10 (Празник Успення).
2 вересня — Дерент 10.30
9. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
16. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
26. — Норт Баттлефорд

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
26. — Вакав 9.30; Сокаль 11.00
28. — Вакав 10.00 (Усп. Бог.)
2 вересня — Вакав 9.30; Снт. Дж. 11.00
9. — Вакав 9; Прудгом 11
16. — Вакав 10
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
26. — Арран місто 8.30 рано; Пеллі 10.30 рано співана
28. — Арран місто 8.30 рано; Арран весна 10.30 рано співана

ПОДОРОЖІ БЛАЖЕННІШОГО ЙОСИФА

(УПБ, Рим) — Перед нами новий твір із Праць Українського Богословського Наукового Товариства, що почало свою видавничу діяльність ще в 1923 р. і видало десятки цінних творів. Новий твір — це цікава збірка Ольги Вітошинської, відомої журналістки з Парижу, про відгуки світової преси на історичну поїздку нашого Верховного Архиєпископа Кир Иосифа кругом світу по українських поселеннях. Твір називається: „Подорожі Блаженнішого Кир Иосифа VII 1968-1970 у світлі чужої преси". 1972 Рим-Париж.

Незабутні подорожі Блаж. Кир Иосифа по країнах нашого поселення часто зводимо до льокального відзначення й переживання, як незвичайні події у нашім монотоннім житті на чужині і ін. Але ці подорожі й візітації є в першу чергу великого історичного значення. То вперше в історії нашої Церкви український Первоієрарх, об'їхав кругом світу, щоб шукати, з'єднувати й потішати розсипаних своїх овець по всіх закутках землі.

Ці подорожі мають і своє юридично-церковне значення. Коли при кінці XIX і з початком XX століття почалась еміграція українців до різних заокеанських країн, цей нікому не знаний бідний нарід постійно звертав свої благальні руки за духовною поміччю до Львівського Митрополита (який і був Верховний Архиєпископом, хоч не багатьом був відомий цей титул і його правне становище). Нікому й на гадку не могло тоді прийти не вважати Митрополита Андрея своїм духовним батьком і церковним зверхником для українського (руського) обряду. До нього зверталися з просьбами, не раз розпучливими окликами, за поміччю, за священиками й опікою. Він візітував нові українські громади і боровся за їхнє збереження та їхні церковні права, не раз із упокоренням своєї високої особности перед ірляндськими латинськими незнайками церковної історії, а зокрема Сходу.

Блаженніший Кир Иосиф продовжує цю традицію у відмінних під всяким оглядом часах, хоч із тими самими труднощами. Це подорожі не паломника, не туриста, навіть не духовного провідника, але духовного батька і голови своєї духовної громади, своєї Помісної Церкви в поселенні. То продовження того важного права Верховного Архиєпископа і є воно моментом для тих, які вже забули, хто був духовним провідником їхніх батьків і кого їхні батьки уважали своїм головою і патріярхом.

Ці подорожі важні ще й тим, що вони „вирвали з байдужности, а то й безнадії — наших людей, що в чужому середовищі поволі забували про свою Церкву і Батьківщину".

І третє важне значення тих подорожей це те, що наш Первоієрарх поставив потреби та долю нашої Церкви й Народу „пред лицем всіх людей". То не дешева пропаганда, то не лише поява його особи із слідами кайданів на руках. То голос нашого Первоієрарха перед світом, це виступ нашої Церкви серед народів вольних кола ... Це сталось головно при помочі світової преси, вперше в історії в такій широкій мірі.

Ці подорожі зареєструвала у скромній формі у своїй збірці на 144 сторінках друку О. Вітошинська, даючи тим рівночасно і цінну документальну працю для майбутнього дослідника наших днів. Вона зібрала голоси світової преси у зв'язку з тими подорожами в одну збірку. Це збірка лише чужинецьких голосів у світовій пресі і навряд чи вона повна.

Далі у хронологічному порядку йдуть цитати з преси про відвідини Блаженнішого Кир Иосифа в різних країнах. Від Канади почавши (у 1968 р.), аж до Австрії (у 1970 р.). Додатково долучила Авторка такі ж цитати з преси двох країн, в яких немає українців, але яких з різних нагод відвідав Блаженніший: це Індія (Євхаристійний Конґрес у 1964 р.) і Мальта — в 1900-ну річницю причалення на цей острів св. Павла — у 1965 р. Перед цитатами преси при кожній країні, поміщений короткий вступ, що говорить про саму країну та про обставини відвідин.

Книжка кінчиться „Післясловом" із рефлексіями авторки про особу Блаженнішого Иосифа VII і про його труди, показчиком преси (177 позицій) та поазбучним показчиком прізвищ, міст і країн. Корисним додатком до твору є ілюстрований матеріял на 106 ст.

В цілості, книжка є корисним виданням, документом і пам'яткою для тих, що були свідками тих радісних днів!

Помер о. Юлій Тицяк

(УПБ, Рим) — Бл. п. о. Юлій Тицяк народився 14 травня 1903 р. Його батько, українець (інженер), помер ще в 1908 р. і був похований у Львові. Мати, родом зі Шлеска, по смерті чоловіка перенеслася з дітьми до Діссельдорфу в Німеччині, а потім до кельнської архиєпархії. Після закінчення середньої школи в 1922 р. Юлій Тицяк студіював філософію й теологію на Боннському університеті, а в 1926 р. був прийнятий до кельнської Духовної Семінарії. Священиком став 28 червня 1927 р. Від 1927-1952 р. був душпастирем у п'ятьох різних місцевостях, а опісля впродовж 21 років був парохом у Рамерсгофен і там помер 9 березня 1973 р.

Крім сповнення душпастирських обов'язків, багато часу присвячував він науковій праці на теми догматичні, патристичні й літургічні східньої богословії. Свої праці почав друкувати в 1934 р. німецькою мовою: деякі з них були перекладені на італійську й французьку мови. Покійний співпрацював з „Християнським Голосом" у перших роках його появи.

Був теж професором історії на Українському Католицькому Університеті ім. св. Климента Папи в Римі. Деякі його праці, які були друковані в „Богословії": „Орієнтальні Літургії як таїнственна дія", „Ідея таїнства у візантійському церковному році", „Джерела східньої теології".

Точний життєпис його з вичисленням наукових праць поміщений у книзі „Український Католицький Університет ім. св. Климента Папи в першому п'ятиліттю свого постання і діяльности 1963-1968".

Вічна Йому пам'ять!

IV літній семестр

НА УКРАЇНСЬКОМУ КАТОЛИЦЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(УПБ, Рим) — „Істина і любов науки собирає в розсіянні сущих" — такий напис, виритий золотими буквами, читаємо над входом до Українського Католицького Університету (УКУ) в Римі. Цей напис якнайкраще відповідає цілям і завданням Літніх курсів УКУ, що їх уже від чотирьох років організує Університет для нашої молоді і всіх тих, які бажають доповнити або поглибити своє знання, здобуте на чужих університетах, ще й знанням про свою рідну Церкву і свій народ. Це

(закінчення на 3 стор.)

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

26 серпня, неділя 19 по Сош. Максима

28 серпня, вівторок Успення Пресв. Богородиці

2 вересня, неділя 11 по Сош. Самуїла

9 вересня, неділя 12 по Сош. Пімена

11 вересня, вівторок Усікн. гол. Івана Хрестителя

14 вересня, п'ятниця **Вересень.** † Поч. цер. року. Симеона

16 вересня, неділя 13 по Сош. Антима

21 вересня, п'ятниця Різдво Пресв. Богородиці

23 вересня, неділя 14 по Сош. Минодори

27 вересня, четвер Воздвиження Чесн. Хреста

30 вересня, неділя 15 по Сош. Софії

Григоріянський календар:

26 серпня, неділя 11 по Сош. Адріяна

29 серпня, середа **Усікн. гол. Івана Хрестителя**

1 вересня, субота † Поч. церк. року. Симеона

2 вересня, неділя 12 по Сош. Маманта

8 вересня, субота **Різдво Пресв. Богородиці**

9 вересня, неділя 13 по Сош. Иоакима і Анни

14 вересня, п'ятниця **Воздвиження Чесн. Хреста**

16 вересня, неділя 14 по Сош. Євфимії

23 вересня, неділя 15 по Сош. Зач. Ів. Хрест.

26 вересня, середа **Перест. Івана Богослова**

30 вересня, неділя 16 по Сош. Григорія

Короткі вістки

► **На прибл. двох милях** історичних вулиць в центрі Риму не вільно користуватися автомобілями. За окремим дозволом там можуть їздити лиш мешканці тих околиць, туристи та лікарі.

► **В Єгипті, недалеко** оази Фаюм, пасажирський автобус віхав v Канал. 23 особи згинули, а 12 було важко поранених.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Паньлик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі

ціни, скора достава до всіх місцевостей Альберти. Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,

Даємо особисту та ввічливу послугу. Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

IV літній семестр

(закінчення з стор. 2.)

тяжке й коштовне завдання! Але наш Верховний Архиєпископ і Кардинал Кир Иосиф, основник УКУ та ініціятор Літніх курсів, не жаліє ні трудів ні коштів, зв'язаних з їх організацією, бож „знання є найкращою зброєю, щоб у вільному світі ширити правду про положення нашої Церкви й народу на рідних землях".

Черговий, бо вже IV літній семестр на УКУ почався у вівторок, 19 червня ц.р. в приміщеннях Університету. Викладають на Курсах запрошені з Европи, Канади й США професори, фахівці поодиноких українознавчих наук.

На першу лекцію прибуло коло 40 студентів, які приїхали з Канади або Америки, де ферії на високих школах починаються вчасніше, як в Европі.

Цього року викладали такі професори: з **Европи**: Преосвящ. Володимир (Маланчук) (Франція), д-р М. Антонович (Голлляндія), д-р П. Зелений (Бельгія); з **Канади**: о. д-р О. Баран, д-р К. Біда, д-р Б. Боцюрків, з **США**: д-р В. Ленцик, д-р Б. Лончина. Деякі зі зголошених професорів не могли приїхати. З жалем треба відмітити відсутність о. д-ра Музички, проф. В. Лева, М. Овчаренко, М. Марунчака та Б. Казимири, які були змушені відкликати свої виклади.

На початку курсів привітав професорів і студентів проф. Лончина. Навчання відбувалося щодня в переполудневих годинах. По полудні студенти й студентки мали нагоду звиджувати Рим та околиці. Всі учасники курсів мешкали в українській гостинниці при площі Мадонна дей Монті.

Наступного дня, в середу, 20 червня відбулося офіційне відкриття літнього семестру на УКУ. В 9-ій годині відправив Верховний Архиєпископ Архиєрейську св. Літургію в співслуженні о. С. Чміля, салезіянина, о. д-ра О. Барана, о. П. Стецюка та ієромон. Рафаїла, студ. мон. Цьогорічні матуранти Малої Семінарії своїм співом причинилися до звеличання цього небуденного свята. На Службі Божій були присутні професори, студенти та деякі батьки матурантів.

Після св. Євангелії промовив Блаженніший, який підкреслював, що завданням католицького університету є ширення правдивого знання згідно з наукою Христа, який сказав: „Я є Світло". Католицький університет, та найвища школа, повинна бути тією живою водою, яку п'ють — а пити, це не тільки конечність тілесна, але ще більше духова. Людина, яка стремить до чогось, бажає великого, — шукає в першій мірі правдивого знання. А правдиве знання є рівнозначне зі живою водою, про яку говорить Христос: „Коли хто жажде, хай прийде до мене і п'є живу воду". Саме тим цілям — ширити правдиве знання й мудрість — є присвячений УКУ і цей храм Св. Софії — закінчив свою проповідь Блаж. Кир Иосиф.

Після св. Літургії всі перейшли до авлі УКУ. Верховний Архиєпископ привітав усіх учасників літнього курсу промовою, що була неначе коротким звітом нашого Первоієрарха з відбутої подорожі. Головним мотивом цієї промови було з'ясування наших завдань у країнах поселення відносно своєї Церкви й народу та потреби спільної і згідливої праці для осягнення тих високих цілей, бо „де згода, там і перемога".

У вечірних годинах 19 червня повернувся з великої подорожі довкола світа та архиєпископської візитації наших вірних у заморських краях і в Европі (Німеччина) Блаж. Кир Иосиф. Професори, Сестри, які завідують будинком УКУ, та студенти привітали нашого Верховного Архиєпископа оплесками, а проф. Лончина в короткій вітальній промові повідомив Блаженнішого, що літній семестр на УКУ вже почався згідно з програмою. Блаженніший виявив своє велике задоволення із відбутої подорожі та ствердив, що у всіх країнах нашого поселення народ іде вперед, організується, працює, а молодь не відрікається віри своїх батьків, ні приналежности до українського народу. Навпаки, молодь приходить до церкви, організується в молодечих організаціях, а то є запорукою, що ми не загинемо. Хоч Блаженніший був втомлений, його лице сяяло вдоволенням із відбутої подорожі та значних досягнень нашого народу в різних країнах їх поселення.

Після того наш Первоієрарх залишився ще на лекції проф. Б. Боцюркова. Відтак Блаженніший перейшов до бібліотеки, де в міжчасі зібралися цьогорічні матуранти Малої Семінарії в числі около 20 осіб. І до них звернувся Блаженніший з короткою промовою, напоминаючи молодих студентів, щоб продовжували свої студії та не піддавались нищівним впливам модерного світу. Верховний Архиєпископ побажав їм всього найкращого на нову путь і поблагословив їх, після чого кожний із них приступив до Блаженнішого, щоб особисто зложити поклін і подяку тому, що став символом змагань нашої Церкви й народу до „Світла й джерела життєдайної води".

—o—

„УВ" – тільки $6.00

Річна передплата

У ДУСІ МОСКОВСЬКОЇ ПЕРЕКУПКИ

Олександер МАЙ

— Недавно дві радянські газети — „Комсомольская правда" і „Литературная газета" майже одночасно надрукували подібні за змістом і формою статті, які без найменшого сумніву можна назвати пасквільними. Так, наприклад, у статті „Художества Джея Аксельбанка", надрукованій в „Литературной газете", якийсь Смірнов намагається охаяти московського кореспондента американського журналу „Ньюзунк". Вся стаття пересипана сплітками найнижчого ґатунку. Смірнов, наприклад, твердить, що американський кореспондент розбиває в під'їздах електричні лямпочки, порушує правила вуличного руху і навіть припускає, що він займається контрабандою торгівлею, можливо продає магнітофони. Від таких писань тхне духом московської перекупки. Стаття Петрова, надрукована в „Комсомольской правде" під заголовком „С осколком в глазу, или как преломляется советская действительность в писаниях Мортена Удгорда", також побудована на сплітках, але солідніших. Вістря своєї критики Петров спрямував проти кореспонденцій норвезького журналіста Мортена Удгорда.

Ім'я цього журналіста добре знають в усіх скандинавських країнах. Його статті друкуються в данській „Берлінске Тіденке", норвезькій „Артенпостен" і шведській „Свенска дабладет". Ці газети передрукували виступ „Комсомольской правди" і тим самим дали змогу своїм читачам судити про об'єктивність советської газети. Коментуючи виступ „Комсомольской правды" проти Мортена Удгорда, шведська газета „Свенска дабладет" нагадує, що з 1961-го року, тобто з часу заснування кореспондентського пункту в Москві, там змінилося п'ять кореспондентів. Усі вони добре володіли російською мовою і мали широке уявлення про совєтську дійсність. Їхня репутація була бездоганна. Це були чесні, об'єктивні журналісти, які сумлінно виконували обов'язки кореспондентів. Однак органи влади в СРРР чинили їм всілякі перешкоди, що негативно впливало на їхню діяльність. Але протягом останніх років, — пише шведська газета „Свенска дабладет", — становище різко погіршало.

В лютому 71-го року совєтські органи запропонували кореспондентові скандинавських газет Пєрові Ейгілеві Гегге покинути Москву. Для цього вони вигадали безглузде обвинувачення, не зважаючи на те, що цей кореспондент мав репутацію бездоганної людини і користувався популярністю не тільки серед скандинавських, а й міжнародних журналістів. Тепер „Комсомольская правда" виступила проти кореспондента скандинавських газет Нільса Мортена Удгорда. Данська газета „Берлінске Тіденке" у своїй передовиці звертає увагу на принципові перспективи виступу „Комсомольской правды". „В радянській практиці, — пише газета, — статті такого типу не є приводом для ділової дискусії. Вони свідчать про невдоволення совєтських органів закордонним журналістом і натякають, що йому загрожує виселення". Важко бути закордонним кореспондентом у Москві, і чим більше він компетентний, тим гірше, бо влада такого не терпить.

Це сумний факт. Безпідставна критика супроти кореспондента Удгорда викликає особливу тривогу і рішучий протест саме тепер, коли з ініціятиви данської громадськости в Гельсінкі обговорюється питання, яке мають включити до порядку денного наступної наради з питань европейської безпеки — питання щодо вільного обміну інформацією. Стаття, надрукована в „Комсомольской правде", є ще одним доказом того, що радянський режим нетерпить вільного обміну інформацією, як кажан не терпить денного світла.

Закінчення Академічного курсу на УКУ

(УПБ, Рим) — В середу, 18 липня 1973 р., відбулося урочисте закінчення IV Академічного літнього курсу на УКУ. О год. 9-ій вранці Блаж. Митрополит Иосиф відправив Св. Літургію у храмі Св. Софії в співслуженні Преосв. Володимира (Маланчука) та отців А. Рижака, Ю. Мокрицького, С. Гарванка й П. Стецюка. Дияконував о. Л. Гузар. В асисті були питомці УКУ. Співали всі приявні під проводом проф. М. Антоновича й маестра М. Мороза.

Після св. Євангелія Верховний Архиєпископ виголосив проповідь на тему Божої Премудрости та конечности ширити її між людьми за допомогою університету.

Після богослужби всі учасники та гості зібралися в авлі УКУ. Блаж. Кир Иосиф виголосив до приявних коротку промову, в якій звернув увагу, що цей курс то не кінець, а початок дальших студій, та підкреслив вартість цього академічного курсу, потребу творити мозок нації та конечність мати свою власну установу, з якої ніхто нас не міг би усунути.

Заступник декана, проф. Б. Лончина подякував Митрополитові за влаштування цього курсу, не зважаючи на великі грошеві видатки, подякував Сестрам і адміністрації будинку за допомогу, а учасникам побажав, щоб вони йшли вперед від успіху до успіху та поборювали всі труднощі. Від учасників дякувала Кардиналові та професорам студентка Маруся Наконечна (з Вашінгтону).

Всі учасники урочистости та гості зробили дві знимки, одну перед собором Св. Софії, другу перед будинком університету.

—o—

Підготовка

італійсько - українського СЛОВНИКА

(УПБ, Рим) — У серії Видань Українського Католицького Університету в Римі небаром появиться італійсько-український словник Є. Онацького, що його тепер підготовляють до друку наукові співробітники цього ж університету. Це є друга праця Є. Онацького. Перша його праця — українсько-італійський словник вийшов друком у Римі в 1941 р., об'ємом 1736 сторінок. На книгарському ринку сьогодні його вже не можна дістати..

Словник визначається обширним і всестороннім трактуванням лексичних явищ в українській та італійській мовах. У ньому є побіч слів літературних, також слова діялектичного та архаїчного забарвлення. У словнику є багато здрібнілих слів, притаманних українській та італійській мовам. Словник може служити не тільки тим, які вивчають українську чи італійську мови, але також дослідникам структури цих мов.

Зайво підкреслювати, що італійсько-український словник у виданні УКУ в Римі треба вітати як видання надзвичайно потрібне. Воно відкриває італійцям дорогу у світ української мови. Воно відкриває також дорогу нам у світ народу, що в минулих століттях створив і зазберігав великі культурні цінності, які ми, зокрема наші молоді покоління, повинні студіювати.

—o—

У СТРАХА ВЕЛИКІ ОЧІ

(закінчення з попереднього числа)

В год. 7-мій вечора нас відвезли до в'язниці Еспо поза Гельсінкі. По дорозі нас задержали коло готелю Континенталь і нам наказали забрати зі собою наші речі. Коли я спакував свої речі і вступив у елевейтор, щоб зїхати надолину, я зустрів п. Пліїр-а. На наше щастя в тому самому елевейторі був п. В. Роджерс, американський секретар стану і його дружина.

П. Пліїр в коротких словах пояснив п. Роджерсові, що дев'ятьох із нас арештовано і що нас беруть до в'язниці Еспо і що арештування нічим не можна пояснити, бо ми всі дев'ять є балтійського походження і що ми є вповні визнаними обсерваторами конференції.

Нам здавалося, що секретар стану був стурбований тими відомостями і пообіцяв справу негайно прослідити.

Автомобілі Мерцедес, Вольво і БМВ дуже скоро відвезли нас до в'язниці Еспо. В'язниця Еспо то великий масив будинків, цілком новий так, що ще навіть не викінчені місця на паркування. То великий масивний будинок з маленькими віконцями, а скрізь стоять сторожі зі скорострілами. В порівнанні з в'язницею у Гельсінкі Еспо є так сильно укріплена, що є прямо неможливо, щоб хтось увійшов чи вийшов з будинку без дозволу.

З уваги на нашу безпеку Еспо була для нас зовсім безпечним місцем.

Нас розділили кожного окремо по кімнатах у підвалі будинку. Кімнати були герметично відділені одна від другої. Зв'язок зі зовнішним світом був лиш через віконце, призначене для сторожа. Продуву не було жодного. Тяжкі двері з лоскотом замкнулися за кожним з нас.

Я був вичерпаний і, хоч як дивно, я зараз заснув на бетоновій плиті, яка мала служити за ліжко. Але я збудився в другій тридцять рано і відтак уже не міг заснути.

В ночі скликано вже другий раз фінський кабінет міністрів, щоб продискутувати долю „Балтійської дев'ятки" (бо так нас тепер називали часописи). Фінський уряд рішив відкликати своє попереднє рішення, щоб нас депортувати. Так запропонував В. Роджерс А. Громико хотів, щоб нас депортовали. Порада Роджерса виглядає, — що перемогла совєтську пропозицію.

В годині першій по півночі прийшов приказ до в'язниці Еспо, що всі американські громадяне повинні бути негайно звільнені.

Але американські балтійці не погодилися вийти на волю, доки канадські, британські і шведські балтійці не будуть звільнені...

Цього домагання не уґляднено і їх усіх знову замкнули до келій. Я не міг уночі заснути й домагався, щоб мені дозволили вз'яти купіль. Я дістав дозвіл і, в додатку, мені дали жилетку, щоб я поголився. То було наше договорення, що ми маємо бути весь час чистими й охайними.

Десь біля восьмої години ранку двері від камери отворено і нам усім дозволено ввійти на коридор, де ми всі стрінулися і почали розмовляти.

Нам запропонували сніданок, але ми від нього відмовилися й продовжали голодівку. Тоді нам сказали, що нас заберуть до поблизького готелю. То був Готель Полярі, який був дуже модерний і виглядав так, як американські готелі. Нас завели до балевої залі з широкими шовковими занавісами, з образами на стінах і дуже вигідними меблями. По середині балевої залі приготовано буфетний стіл з гарячою кавою. Наш поліцист-сторож запропонував нам сніданя кажучи, що це сніданя заплянували і за нього платить персонал в'язниці Еспо. Ми знову відмовилися від поживи, але сіли разом при столі з нашим сторожем, який цілий час запрошував нас їсти й не мати злости чи ненависти до них-фінців.

Ми пояснили, що ми не є обурені на фінців, що ми розуміємо фінську ситуацію, та що вони властиво вже не є вільним народом. А що ми відмовляємося їсти, то робимо це для принципу.

Тоді один з нас випив символічний тоаст кавою від нас усіх дев'яти балтійців за фінський нарід.

Тоді нас знова завернули до в'язниці Еспо, але не до наших келій, а радше до конференційної кімнати. Нам дали часописи і на кожній першій сторінці ми читали видруковані грубими буквами заголовки про „балтійську дев'ятку".

Багато европейських часописів подавали докладно звіти про „балтійську дев'ятку"; до них належали: „Франкфуртер Альґемайне", „Свенска Таґблядет", Уусі Суомі (один зі семи фінських щоденників, що подав вістку про нас, як найважнішу статтю) УПІ, Ройтер і аґенція АП.

В гельсінґській „Саномат", після нашого звільнення, появилася заява міністра заграничних справ Фінляндії п. Каряляйнен, що фінська поліція помилилася, що арештувала дев'ятку балтійців і при тому було перепрошення за похибку.

Заява подала вияснення, що супроти нас не буде жо-

(закінчення на стор. 6.)

БАТУРИН

Історична повість (92)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Не маршрута, а хлопи-провідники в тому винуваті. Ми робимо, що тільки чоловік може зробити. Але терен чужий і невідомий, добрих карт нема, країна, ніби туди нога людська ще не ступала, надлюдських зусиль від нас його королівська милість вимагає».

«То правда. Його королівська милість легких завдань і легких побід не любить. Чим більші труднощі і чим більша небезпека, тим більше він радіє. Тішиться, в долоні плеще, прямо, як хлопчик, як студент!»

«Ніколи не забуду, як він Лягеркрона шукати пішов. 60 миль лісами, болотами, безвістями нас водив, більше ніж тиждень терпіли ми страшні, прямо нечувані труди й терпіння, коні сотками гинули, вози з усяким добром, привезеним із Саксонії, поринали в грязюці, що їх звідтам хіба сам чорт добуде, а він був вдоволений і веселий. Ляпалії, ляпалії! — повторяв, коли йому хто доніс про якусь нову велику втрату».

«Ляпалії! У його милости все ляпалії. Завалиться міст і сотні людей потонуть у хвилях — ляпалії; загрузне батерія у багні — ляпалії, наткнеться на армію неприятеля в десятеро сильнійшу — ляпалії. У того чоловіка нема небезпеки, нема втрати, нема катастрофи, все в нього ляпалії».

«Правда. Це не чоловік, а демон. Дух Вікінґів, Варягів, норманських авантуристів покутує в тій дивній неспокійній душі. Він король? Король дбає про добро своїх підданих».

«Його милість підданих своїх, одних по широкому світі в авантурах губить, а других дома, в краю до жебрацької торби доводить».

«Мати благальні листи до нього пише, щоб вертався, а він, читаючи їх, усміхається тою дивною усмішкою Мефіста й дитини. Розгадай його, розкуси цей чортячий горіх».

«До розпуки чоловіка тою усмішкою доводить».

Наливали чарки й випивали не душком, а по трошечки, захвалюючи українську горілку. Куди краща від їх тонкого, шведського пива.

«Не диво», — казав ґенерал Левенгавпт, — «що Українці так багато тієї горілки тягнуть. Особливо зимою, так як тепер, вона багато тепла чоловікові додає».

«І гумору» — притакнув Ґілленкрок.

«Гумору, полковнику», — завважив Левенгапт, — «ну, того, то вже мені ніхто додати не може».

Розтворив латинську книжку і ніби читав, а на ділі пригадував собі свій нещасливий похід і погром під Лісним. Сталося це недавно, кілька тижнів тому і Левенгавпт не міг освоїтися з гадкою, що його, знаменитого каролинського ґенерала, побив Меншіков. «Скажіть мені, пане товаришу, чому його милість не підіждав на мене? Я був під Шкловом, король розбив царя під Добрим і ще десь-там (ніяк цих кучерявих назв не вимовлю), пігнався за ним, ще трохи і ще трохи і ще трохи, а булиб ми злучили наші армії, пішли на Москву, скинули Петра, посадили на пристолі Алексія, а тоді вже завести лад у Польщі та Саксонії, то було б прямо играшка. Ну скажіть ви мені, чому король не підіждав мене? Несподівано повернув на Україну, а мене лишив самого перед неприятелем, малощо не в десятеро сильнійшим. Десять тисяч людей коштував цей «шпас». Погадайте: десять тисяч. Левенгавпт ухопив Ґілленкрока за четвертий ґузик на його полинялім, голубім каптані і вдивляючись йому в очі повторяв: «десять тисяч! Що я ще шість тисяч людей і трохи табору королеві з цеї опресії уратував, це велике щастя. Велике щастя! Ну, скажіть ви мені, чому він це зробив?»

«Не знаю», — відповів перестрашено Ґілленкрок. Він боявся, щоб мелянхолійний ґенерал не повідривав йому половини ґузиків і ніби виправдуючися впевняв: «офіцерське слово даю, що не знаю».

«І багато ми дечого не знаємо», — журливо похитував двома настороошеними жмутками волосся хоробрий ґенерал. «Багато ми дечого не знаємо, що робить його милість король і не довідаємося ніколи. Про його походи писатимуть колись книжки, понаписують усяких дурниць, бо як же можуть розкусити цей дивний характер наші внуки й правнуки, коли ми, каролівці, Карла не можемо зрозуміти».

«Наша річ слухати його і служити вірно».

«Ну так. Це друге діло. Це розуміється само собою. Слухати і служити вірно. Але хотілосяб знати свого вожда, відчувати його, розуміти, а як ні, то хоч угадувати».

«Угадай вітер, або погоду. Його милість стихія».

Левенгавпт нервово тер високе чоло посіканою долонею.

«Знаєте», — почав нараз, — що мені сказав король, коли я зпід Слісного» —

«Лісного!» — поправив Ґілленкрок. —

«Коли я зпід Лісного припровадив йому не цілу половину моєї армії і виправдував невдачу? . . ., Ляпалії' сказав король і поплескав по рамені, як би я доносив про втрату одного воза сіна., Ляпалії» — повторили ґенерали, сміючись на все горло.

«Булоб смішно», — почав Левенгавпт, — «колиб не було сумно.

Я тієї битви під Лісним, поки мого життя, не забуду». І він сотний раз за тих кілька тижнів став пояснювати, які були сили в нього, а які у царя, як обі армії стояли і який був перебіг того сумного для шведів бою. «Я», — кінчив, — «не поповнив там ані одної похибки. Але король? Чого він з первісно наміченої дороги Минськ, Смоленськ, Москва, повернув нараз на Стародуб і якийсь там Батурин, скажить — чого?»

«Ніхто не може знати всего», — відповів Ґіллєкрок, «навіть король Карло».

«Ляпалії, ляпалії», — махали оба руками, наслідуючи характеристичний рух свого короля.

«То правда», — почав Левенгавпт, — «що цар Петро вхопився монгольської тактики, втікати й палити все кругом себе, щоб не було поживи ні для коней, ні для людей, але ясна річ, що він не міг спалити цілого свого краю, цеж'нонсенс!

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ПОТРІБНО

Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:

Нік БАБІЙ 479-1866

Михайло БЛАВАЦЬКИЙ 424-4532

або до офісу на телефон ч.: 429-6656

HERITAGE TRUST

Real Estate Division

10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

ЩО ЗБУДУВАВ БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ У РИМІ?

ІНТЕРВ'Ю З ІРИНОЮ ПАВЛИКОВСЬКОЮ

Відома громадсько-суспільна діячка І. Павликовська повернулася недавно з Риму, де працювала якийсь час у Музею Українського Католицького Університету, допомагаючи впорядкувати різні експонати. Тому що І. Правликовська побувала в Римі вже кілька разів з тією самою метою, вона досить добре обзнайомлена з усіми дотеперішніми досягненнями Верховного Архиєпископа Йосифа. Ми звернулися до неї з з проханням розказати нам, що досі вдалося Верховному Архиєпископові збудувати в Римі. Її відповіді друкуємо в цій статті.

Редакція

— Ми чули, що Ви, пані Павликовська, саме повернулися з Европи, де Ви перебували протягом кількох тижнів. Яка була ціль Вашої подорожі?

— Так, я була в Европі шість тижнів. В червні цього року відбулася в місті Менчестер в Англії триденна конференція українських европейських жіночих організацій, в якій взяли участь делеґатки Англії, Бельгії, Франції, Німеччини та Австрії. Ця конференція була скликана Світовою федерацією українських жіночих організацій (СФУЖО). На ній я і п-і Пазуняк репрезентували управу СФУЖО. Конференція тривала три дні. Два дні були призначені на ділові наради, а третього дня, в неділю 16 червня, відзначено святочно 25-річний ювілей СФУЖО та місцевої жіночої організації. На святочну академію прийшло поверх 600 осіб, бо на неї прийшли не лише учасниці з'їзду, але приїхали теж українці з різних місцевостей Англії. З'їзд був дуже успішний. Після конференції я поїхала до Риму, де, на запрошення Кардинала Йосифа, я працювала в Музею УКУ. Там я працювала теж влітку минулого року.

— Ви певно мали нагоду бачити ті всі українські установи, які Блаженніший Йосиф оснував у Римі. Чи Ви розказали б нам дещо про них?

— Дуже радо! Як знаєте, саме цього року минуло десять літ від приїзду Верховного Архиєпископа й Митрополита Йосифа із заслання з СССР. За той час Блаженніший створив та урухомив Український Католицький Університет ім. Папи Климента, збудував собор св. Софії, купив гарну садибу із чудовим будинком над озером Альбано, приблизно 20 миль від Риму, та передав її оо. Студитам, а врешті відкупив і відновив будинок з церквою при площі Мадонна деі Монті в центрі Риму, що був колись власністю Української Католицької Церкви. В церкві поховані три українські владики. Там, за стараниям Верховного Архиєпископа, засновано першу в Римі українську парафію ім. святих Сергія і Вакха. При університеті засновано теж видавництво і бібліотеку, а також музей українського мистецтва, природний музей та ґалерію картин українських мистців. Все це зроблено за пожертви, що їх склало Блаженнішому українське громадянство у вільному світі. Блаженніший Йосиф сам плянував будови, наглядав над їх виконанням. Я говорю лише про наочні досягнення Верховного Архиєпископа в Римі, а не згадую його здобутків в інших країнах вільного світу.

— Чи Ви можете сказати більше про ці дуже поважні здобутки нашого Верховного Архиєпископа?

— Верховний Архиєпископ розпочав наперед будову Українського Католицького Університету, а в дальшому мав теж задум збудувати собор св. Софії. З цією метою йому вдалося, з немалими труднощами, закупити велику площу на передмістю Риму, де він побудував модерний чепурний будинок Університету, який поблагословлено в 1966-ому році. В ньому працюють тепер професори й студенти протягом цілого року. Кожного літа відбувається одномісячний курс для українських студентів з різних країн світу. Цього року відбувся уже четвертий з черги. При Університеті є велика бібліотека, там теж приміщується природничий музей. Музей українського мистецтва, а ґалерію картин перенесено до будинку при церкві святих Сергія і Вакха. При Університеті є видавництво, що опублікувало вже кількадесять наукових книжок. Усі видання Університету розсилаються до університетів цілого світу в обмін за їхні видання. Після закінчення будови Університету Верховний розпочав будову собору св. Софії, що його врочисте благословення відбулося 1969-го року. На цю врочистість прибули українські Владики та вірні з усіх країн вільного світу, а передусім із ЗСА та Канади. Вшанував цю врочистість своєю приявністю теж Святіший Отець Папа Павло VI. Собор св. Софії то чудова святиня, прикрашена внутрі мозаїками, проєкту мистця Святослава Гординського. Церква вже майже цілком закінчена. Мозаїками покриті стіни святилища та копули. Ще залишилася до закінчення невелика частина, що буде зроблено цеї осени. Цілість робить дуже гарне враження. Як добрий господар, Верховний Архиєпископ дуже турбується порядком та гарним виглядом будинку Університету, собору св. Софії та площі перед ними. Ціле подвір'я покрите плитками, а напроти собору побудовано водограй з трьома янголами, символом Пресв. Трійці. Це прегарна скульптура в мармурі, виконана славним італійським мистцем. Напроти будинку Університету стоїть пам'ятник Т. Шевченкові, виконаний тимсамим італійським мистцем. Довкола собору й будинку Університету є прегарні квітники. Ціла площа велика й відкрита. А копула св. Софії сяє уже здалека. Найближчими сусідами св. Софії та Університету є будинки Української Малої Семінарії, яку ведуть українські оо. Салезіяни.

— А як виглядає манастир оо. Студитів „Студіон"?

— Це семиакрова фарма, з великим гарним будинком над прегарним озером Албано напроти Кастель Гандольфо, літньої резиденції папи. Там Блаженніший у листопаді 1965 року заснував манастир оо. Студитів, ігуменом яких є о. А. Рижак. ОО. Студити ведуть на тій фармі господарку, мають головно яринні городи та доставляють городовину до міста Риму. Ця фарма віддалена від Риму 20 км. (п'ять миль) і можна доїхати до неї автобусом. Там недавно перебував відомий маляр Михайло Мороз разом з двома іншими мистцями. Вони малювали краєвиди з тієї прегарної околиці.

— А де Ви перебували в Римі і де працювали?

— Я мешкала в будинку парафії святих Сергія й Вакха при Піяцца Мадонна деі Монті 3. Це великий п'ять поверховий квадратовий будинок, до якого прилягає невелика церква святих Сергія й Вакха. Запрестольним образом є образ Матери Божої Жировицької. Нанизу є їдальня, кухні й прийомні. Перший і другий поверх це пенсіонат для гостей і студентів. Головно підчас літнього сезону тут дуже великий рух, бо мешкають студенти, які ходять на літній курс на університеті. Гості приїжджають з усіх сторін. Цього року було декілька гостей з Австралії. Кожний чується дуже приємно у виключно українському середовищі. На третьому й четвертому поверсі міститься музей українського мистецтва й ґалерія образів українських мистців.

— А який завеликий музей?

— Музей У.К.У. має вже близько 3,000 експонатів, головно вироби народньої творчости, церковне мистецтво, як ризи, плащаниці, антимінси, ікони, різьблені хрести тощо. Це все в більшості речі, подаровані Блаженнішому. В колекцію образів входять твори відомих малярів, як Петра Холодного старшого, Олекси Новаківського, М. Осінчука, М. Бутовича, та сучасних: Михайла Мороза, Онишкевича, Коліжера, Гуцуляка, Андрієнка й багатьох інших. Між ними є два образи нашої малярки П. Іванець, скульптури Гр. Крука, Молодожанина й інші. В музею є велика кімната пам'яток і подарунків, даних Блаженнішому, отже почесні гонорові дипломи, ключі до міст, відзнаки, пам'ятки із засідань, портрети та поверх 150 альбомів знимок з подорожів Блаженнішого. Музей це кілька великих заль і поверх 20 кімнат.

— Чи Ви вдоволені з Вашого побуту й праці в Римі?

— Так, я мала дуже приємну й цікаву працю, до того сама мала нагоду багато навчитися, крім можливости оглядати памятки Риму. Блаженніший дуже зацікавлений розвитком музею і майже кожного дня відвідує парафію святих Сергія й Вакха і музей. Тут тепер ведуть розкопки в підземеллю церкви, докопалися пам'яток римських часів, сперед 100 років перед Христом. Цей будинок належав, як видно з розкопок, римському патрицієві. Це ствердила комісія міністерства культури, яка також зацікавлена ними. Цей будинок дістали наші церковні достойники, коли в XVII ст. приїхали до Риму заключити Унію і перевести беатифікацію св. Йосафата. Придбав той будинок і подарував їм кардинал Барбаріні, а його брат, папа Урбан VIII, затвердив. Там поховані три наші Владики. Цей будинок є історичною пам'яткою великого значення для нашої Церкви.

Вісті з Едмонтону

ДІТОЧИЙ ТАБОР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ

Мабуть не багатьом людям прийшло на думку, що вже проминуло 10 років з того часу, коли вперше відкрито виховно відпочинковий табір для єпархіяльної дітвори. Тоді ще під шатрами. Певно, як і всякий початок кожнього діла важкий, так і тут не обходилось без труднощів, але при наполегливій праці й послідовності у здійсненні намічених плянів можна осягнути гарні успіхи та здійснити бажане. Так і з нашою Єпархіяльною оселею. Тут варто б написати цілу десятилітню історію її існування та це хай робить той, що краще знає про те.

Кожний бачить, як чудово оселя розвинулася, а це безперечно завдяки батьківському піклуванню нашого Владики Кир Ніла та його тісних співпрацівників, між якими згадати б довголітнього голову п. І. Серафина, п. П. Кулія та других. Та сама оселя, хоч би й яка чарівна набирає тоді повної вартости, й сповняє своє завдання, коли на ній лунають радісні й безжурні голоси дітвори й молоді. А це діється що року вже від десяти літ. В місяці липні перших два тижні з'їзджаються тут діти з цілої нашої Єпархії. Слава Богу, вже другий рік з черги, цю оселю занимає теж Пластова молодь для своїх виховних цілей. Два тижні час короткий, але кільки доброго користають діти на таборі за цей час, знають тільки ті батьки, що своїх дітей вже від ряду літ там посилають. Честь їм і слава. Хтож без поважної причини не користає з блага цього табору, робить дітям (може й несвідомо) — кривду.

В цьому році табір відбувся від 1-го до 15-ого липня. Зареєстрованих мешканців табору було 91. Дітей 70, студентів-помічників 12, сестер-виховниць 3, учительки — (вишивання, писання писанок): 2, кухарки 2, о. С. Чеховський — гість і о. Б. Снігурович — директор.

З поодиноких парафій було дітей: Едмонтон: катедра св. свящ. Йосафата — 33, Покрова Пресв. Богородиці 6, св. Володимира 5, Пресв. Євхаристії — 3, св. Юрія Побідоносця — 3, св. Миколая — 1.

Позамісцеві: Нелсон, Бр. К. — 3, Калгарі — Успення — 3, Черґілл — 2, Карвел — 2, Вайлдвуд (Евансбурґ) — 1, Моревілл, Алта — 1, з латинських парафій 7. Директором табору був о. Б. Снігурович — назначений Преосв. Кир Нілом. Виховниці — вчительки були сестри Служебниці: Вікторія, Ігнатія і Ілія — медсестра. До помочі були їм п-і Надя Борущак — старша кляса української мови, панни: Оля Духній і Оксана Славутич — курси вишивання і писання писанок. Як сестри так й вчительки гарно й з посвятою вив'язалися із своїх зобов'язань. Вміло й практично провадила кухню досвідчена п-і Марта Сіннер, а їй помагала п-і Надя Борущак. При кінці тижня приїзджала п-і Еллен Риске, завжди з печивом власної роботи. Також дуже помічною була п-і В. Яніцька, що з'являлася завжди тоді, коли її найбільше було потрібно.

Слід згадати й на цьому місці зложити щиру подяку відділови ЛУКЖ при парафії Успення Пресв. Богородиці в Едмонтоні, головою якого є п-і Емілія Сірман за смачні пироги, якими вони нас обдарували. А було їх доволі. Вдячні ми також 2-ому відділові „Доброї волі" при катедрі за сто-доляровий дарунок, з якого заплачено також оплату за побут у таборі за одну дитину. То дуже будуючий приклад. Також п. М. Натюк з Моревілл, Алта зложив крім оплати ще $10.00 на потреби табору. Усім жертводавцям щиро дякуємо.

Наш табір мав щастя гостити у себе двічі Преосв. Владику Кир Ніла. Перший раз Владика вислухав концерт та, після спільної знимки, роздав дітям солодощі. З Преосв. загостили до нас п. Я. Прийма та голова оселі п. І. Серафин.

Також двічі відвідав нас о. В. Волошин, який також щедро обрадував дарунками таборовиків. В переїзді вступив до нас у відвідини о. І. Кратко зі своєю матір'ю. На концерті були теж присутніми митрат о. М. Сопуляк і о. крилош. М. Дядьо зі своєю дружиною. Помічними були студенти і студентки, бувші таборовики, обзнакомлені з дисципліною і потребами табору. Вони помагали сестрам, директорові та паням в кухні. В них було найважливіше завдання — безпека дітей в кабінах, при купанні, спортових грах і т.п. А ними були: Ганя Прийма, Лінда Степанюк, Лорейн Мидляк, Шерон Федина, Марія Чижовська, Сузан Костюк, Варвара Кузик, Варвара Юзвишин, Говард Гапко, Петро і Михайло Ковальські, Норман Янітський, Семеон Прийма.

Лікарська опіка була вповні задовільна. Сестра Ілія, що через повних два тижні стало перебувала на таборі, з материнською любов'ю опікувалася дітьми й ніколи не відмовляла помочі. Д-р Мелетій Снігурович зі своєю дружиною переглядав в обох тижнях тих, що зголосилися до нього в лікарській потребі. За це щира подяка. Під особливішою опікою Всевишнього табір пройшов спокійно й успішно виконав намічене завдання. Пропаганда була широко проведена й за це я дякую усім, що нам в цьому помагали, а саме: редакції „Українських Вістей", керівникам радіопрограм; Централі Українців Католиків, Вечірної Години, й радіостанції у Кемровз — п. Б. Хомлякові.

Очевидно, як в кожній праці, особливо суспільній є світла й тіні. Спільними силами багато можна б ще зробити. Та на жаль охоти до співпраці не надто помітно. Чо-

(закінчення на 5. стор.)

Курс Української мови (200)

Відділ слав'янських студій при Албертському університеті організує пополудневий курс української мови. Він, якщо буде відповідна кількість учасників, буде відбуватися у вівторок і четвер від 5.00 до 6.20 по пол. — виклад, а в середу в п'ятій год. попол. семінар.

Інструктором буде проф. Орест Павлів.

Курс доступний усім студентам, що покінчили курс української мови 30 в середній школі в Алберті, а також тим, що мають добре знання української мови з дому, чи з вечірніх не-кредитових курсів.

Департмент рішив проголосити такі курси, бо про те запитували зацікавлені студенти.

Якщо ви самі не зацікавлені такими курсами, перекажіть про них тим, які є зацікавлені.

Г. Шарсшмідт,
голова відділу

„Із Єпархіяльного музею ЛУКЖ

В ЕДМОНТОНІ

В „Українських Вістях" з 2-го серпня, ц.р. (число: 31), у звідомленні: „Із Єпархіяльного музею ЛУКЖ" в Едмонтоні, зайшли деякі неправильности, які оце справляємо:

Має бути:

(Під ч. 1) — дар П. Григора Крамара; під ч. 5) — Ці речі дарувала п-і О. Харина; під ч. 9) — Дар п-і Еви Фалик — горсетка гаптована „шутасом", (це рід стяжинки, дуже вузенької) зі села Нагачів, пов. Яворів; під ч. 10) — Ікона Божої Матері Неустанної Помочі — копія — виконана „декупажом", в році 1972, — дар відомої мисткині, п-і П. Іванець; під ч. 12) — п-і інж. Ст. Базюк подарувала для музею сім тузинів, дуже вартісних —писанок. (Які були на писанковому конкурсі „Відд. „Добра Воля", в Едмонтоні.); під. ч. 13) — п-і інж. Ст. Базюк — теж дарувала більшу кількість, дуже цінних, рушників.

Ще раз дякую всім — щирим жертводавцям.

За Музейний комітет:
Ольга Федак

ЗАВВАГА: Вищенаведені неправильності зайшли не з нашої вини. **Редакція.**

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 26 серпня:

Храмове свято — Празник парафії Успення Пресв. Богородиці в Едмонтоні, 15608 - 104 Аве. Год. 10 врочиста Архиєрейська свята Служба Божа, після відправи празничний обід. Гостям раді.

* * *

Понеділок, 27-го серпня:

Сходини Т-ва Українських пенсіонерів відбудуться в УНД-омі в год. 8-мій вечером. Членів і прихильників проситься прибути.

* * *

Середа, 29 серпня:

год. 7.30 вечора в приміщенні „Українських Вістей" засідання Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії.

УПРАВА БАТЬКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ

при Осередку СУМ ім. полк. І. Богуна в Едмонтоні складає найщирішу подяку всім тим, що своєю безкорисною працею допомогли в переведенні двотижневого сумівського кіоску в часі Едмонтонської виставки. Чистий прибуток призначено на будову дому молоді.

За Управу

Д. Ґаборак, голова **М. Варава,** секретар

МЕДИЧНА АСОЦІЯЦІЯ
Plaza Medical Association
(LONDONDERRY)

проголошує відкриття нової канцелярії при
#204 Londonderry Professional Bldg.

13717 - 70 Street **Edmonton T5S 3C8**
Тел.: 478-2958 **Відкрито від 1 до 9 год. веч.**

Д-р А. Мартинюк — Психіятр
Д-р Л. Л. Те — Алергія і внутрішня медицина
Д-р И. В. Танасюк — Заг. лік. практика
Д-р М. С. Якимечко — Психіятр
Д-р М. Варениця — Психіятр

Також дальше приймається пацієнтів при Griesbach Plaza

ВІДДІЛ КУК В ЕДМОНТОНІ
у співпраці
із ВІДДІЛОМ КУК У ВЕҐРЕВИЛ
влаштовує
В НЕДІЛЮ, 26 СЕРПНЯ Ц. Р.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

У МІСТЕЧКУ ВЕҐРЕВИЛ

ВИСТАВКА ТА КОНЦЕРТ
відбудуться на виставовій площі („ексгибишен") у Веґревил.

ПРОГРАМА:

Год. 10 ранку: Служба Божа в обох українських церквах з участю хорів з Едмонтону.

Год. 1-а попол.: Виставка народнього мистецтва.

Год. 3-я пополудні: Великий концерт з участю хорів та танцювальних груп з Едмонтону, Веґревил та інших місцевостей.

Головний промовець: д-р Павло Євчук, посол до федерального парляменту та референт для справ багатокультурности консервативної партії. На цю імпрезу сердечно запрошують усіх українців Північної Алберти.

Відділи КУК в Едмонтоні та Веґревил

ДО ВІДОМА
НАШИХ ШАНОВНИХ ПАЦІЄНТІВ!

Подаємо до відома наших Шановних Пацієнтів, що ми й далі ведемо наші лікарські канцелярії під давніми адресами. Ми не оголошуємо в „УВ" з уваги на нові приписи Лікарської палати, які обмежують постійні оголошення в газетах.

Д-р М. СНІГУРОВИЧ
3829 - 118 авеню
Тел.: Office 479-3318
Res.: 479-4443
Едмонтон

Д-р В. А. ШАНДРО
116 стріт і 100 авеню
214 LeMarchand Bldg.
Тел.: Office 488-9797; Res.: 439-2408
Едмонтон

Д-р І. СМУЛЬСЬКИЙ
10830 Джаспер авеню
303 Professional Bldg.
Тел.: Office 424-1814
Едмонтон

СВЯТОЮРІЇВСЬКА РІДНА ШКОЛА В ШКІЛЬНОМУ РОЦІ 1972/73

о. В. Тарнавський

Преса принесла недавно дивну новинку. Дивну, але і дуже повчаючу. В одному англійському коледжі студент здавав іспит з історії. На своє нещастя він витягнув питання, що на нього не вмів дати задоволяючої відповіді. Йому треба було розповісти про битву під Ватерльо. Новинка кінчиться такими словами: може не був би цей випадок зі студентом такий важливий, щоб його подавати у пресі. На жаль, студент, що не вмів нічого розповісти про битву під Ватерльо, був пра-правнуком князя Велінгтона переможця над Наполеоном під Ватерльо.

Хіба читачі не подивуються, що згадкою, про той невдалий і до якоїсь міри трагічний іспит англійського студента, починаю звіт про минулорічний шкільний рік святоюріївської рідної школи.

Прикро було б, коли б діти українських поселенців у вільному світі (тут мусимо мати на увазі й Канаду) не вміли нічого розповісти про свій рід, свій нарід, країну походження їхніх батьків чи дідів, не знали матірної мови, не засвоїли собі достатичного знання рідної історії, культури. Прикро було б, коли б вони найшлися колись у становищі щойно згаданого англійського студента. Ні, їхнє положення не було б прикре. Воно було б прямо трагічне у народньому аспекті.

Зберегти для української спільноти не тільки своїх парафіяльних дітей, але й усіх тих українських дітей, що їх їхні батьки віддають під опіку нашої рідної школи, вважає святоюріївська парафія чи не найпершим завданням своєї праці.

Попередні річники „У.В.", починаючи від 1957 року, зберігають докладні звіти із праці нашої рідної школи. Годі те все знову повтаряти. Згадаю лиш основне: наша рідна школа, за Божим благословенням, вже 16 років веде плянове і успішне рідношкільне навчання в дитячому садочку та шости клясах правильної цілорічної шкільної науки. Рідне виховання не має границі. Безперервним, рівним руслом воно пливе могутньо, вливаючи в народню гущу все нові і нові завдатки повновартного життя.

Шкільний рік закінчила наша рідна школа в суботу, 16 червня ,св. Літургією та роздачею свідоцтв. Науку закінчили в цьому шкільному році 183 учні, за таким чисельним станом поодиноких кляс: дитячий садочок мав 20 дітей, у першій клясі було 20 учнів, в другій 18, в третій 20, в четвертій 29, в п'ятій 29, в шостій 18 і в українсько-англійському відділі 29 учнів. Дитячий садочок і третю клясу вела п-і А. Байрак, першу, другу, п'яту і шосту клясу вела п-і С. Климкович, четверту п-і О. Манастирська й українсько-англійський відділ у двох клясах вела п-і О. Васараб. Оба парафіяльні отці научали релігії та рідного обряду. Всім в Едмонтоні відомо, що, дякуючу праці нашої рідної школи, з кращими успіхами проходить навчання на курсах українознавства, а вже прямо з радістю треба ствердити факт, що студенти університету, колишні наші рідношкільники, не тільки володіють добре українською мовою, але і відстоюють її становище в публічному житті.

В навчальному році учителі відбули свої чотири конференції, розглядаючи на них справу навчання поодиноких предметів, як і поступу учнів у науці. Відбули учителі три конференції з батьками рідношкільної дітвори, а часто в телефонічній розмові дискутували з батьками справу успіху поодиноких учнів в науці. Такі розмови давали все корисні наслідки. Беручи до уваги ту обставину, що кожен учень рідної школи, крім науки в державній канадській школі, має ще інші важливі зайняття як музика, участь у молодечих організаціях Пласт та СУМ тощо, рідношкільне навчання в нашій рідній школі ограничувалось до трьохгодинної однотижневої науки з тим, що в більшості кляс навчання ведемо суботами від 9 години ранку до 3.30 пополудні. З признанням треба говорити про те, що рідношкільники не опускали навчання, чим доказували свою любов та пошану до своєї рідної школи. Всі наші учительки віддано і з любов'ю до дітей вели рідношкільну науку. Все ж таки окремо мушу згадати учительку п-ю О. Васараб, що вела дві кляси українсько-англійського відділу. Перед нею стояла незвичайно важке завдання дати можливість дітям, які не тільки української мови не знали, але й не мали нагоди до неї прислухуватися в свому довкіллі, ту мову пізнати та в якійсь мірі почати нею володіти. То були діти позапарафіяльних українських родин, яким батьки бажали дати спромогу вчитися української мови. Не маючи окремих посібників до навчання, учителька сама їх приготовляла, щоб тим способом влекшити навчання самої мови. Ці рядки ніяк не вменшують вкладу праці інших наших рідношкільних учительок вище названих. Хіба з вдячністю треба говорити про них, що з посвятою вели навчання в українськомовних клясах нашої рідної школи.

Наша рідна школа дотримується пляну навчання затвердженого Шкільною радою при КУК, вплітаючи відповідно до дітючого віку розповіді про українську культуру, мистецтво, традицію. Дні української державности, роковини визначних українських поетів та народніх провідників відначували поодинокі кляси окремими годинами, що в них брали участь теж батьки дітей.

Наша рідна школа виступала публічно на цьогорідному шевченківському концерті в Ювілейній авдиторії, інсценізуючи під проводом п-і С. Климкович поему „Розрита могила". Учні нашої рідної школи брали участь у привітанні ісповідника віри бл. п. єпископа Василя Величковського, а на зустрічі молоді з головою Української Католицької Помісної Церкви Його Блаженством Йосифом виступили наші рідношкільники з окремим привітом та піснями.

Як минулого року, так і цього, старші кляси нашої рідної школи взяли успішну участь у змаганнях приготованих шкільною радою Едмонтонського відділу КУК: „Що вмію розповісти про Шевченка". Нагороджені були такі учні: Вареница Марта (перша нагорода), Горудко Леся, Лошук Анна, Лошук Віра, Слабій Люба і Шрам Тарас (друга нагорода), Васараб Маркіян, Мариняк Ксеня і Пристацька Анна (третя нагорода) та Ногас Тарас, Шрам Віра і Шмігельська Маруся (четверта нагорода). Свої нагороди одержали згадані учні на окремо зорганізованій Шкільною радою вечірці.

Для майбутнього історика українського поселення в Канаді ці рядки пишу, щоб занотувати тиху і невидну для зовнішнього світу, але послідовну і направду успішну працю і учителів і учнів нашої рідної школи. Щоб підкреслити найосновніше — без знання української мови неможливим є духовий рідний ріст нашої надії — молоді. Якщо дамо нашим дітям знання матірної мови, збережемо їх при рідному народі, збережемо ними українське обличчя нашої Церкви тут на поселенні.

За десять днів наша рідна школа пічне новий шкільний рік 1973/74. В суботу, 1 вересня в 9-ій годині ранку в церкві св. Юрія буде служена св. Літургія на початок шкільного року. По Службі Божій відбудуться вписи до першої кляси та вищих кляс із шостою включно, для тих учнів, що минулого року не вчились у нашій рідній школі. Тоді теж всі учні одержать розподіл рідношкільного навчання, беручи до уваги години та дні тижня.

Хай добрий Господь окремими ласками обсипає учителів нашої рідної школи, благословить їхню жертвенну працю, а рідну дітвору хай наснажує бажанням успіхів у рідношкільному навчанні.

Привітні кляси святоюріївської рідної школи стоять отвором для кожної української дитини без уваги на парафіяльну приналежність чи віровизнання.

Вияснення в справі цвинтаря св. Михаїла

У зв'язку з двома новинками на телевізійній станції Сі-Еф-Ар-Ен та нотаткою в „Едмонтон Джорнал" у справі цвинтаря св. Михаїла ми дістали чимало запитів від зацікавлених українців, що властиво діється з цвинтарем. Для вияснення справи подаємо всім зацікавленим до відома слідуюче:

В 1955-ому році Едмонтонська єпархія закупила 80-акрову площу на північ від 137-ого авеню та на схід від 82-ої вулиці на цвинтар св. Михаїла. Ця площа була в цілости затверджена на цвинтар провінційним урядом.

В міжчасі місто закупило 8 акрів площі на дороги — поширено 132 авеню та частинно 82-гу вулицю, — а два акри продано на дорогу на схід від цвинтаря. До цього року управа цвинтаря платила звичайний податок за цілу цвинтарну площу. В 1970 році Альбертська легіслятура ухвалила закон, на основі якого звільнила від податку цвинтарні площі до величини 25 акрів. Тому, що, після ухвалення закону, управа міста Едмонтону не підвищувала податку від цвинтаря, управа цвинтаря вважала, що весь цвинтар є звільнений від повного податку. Цього року, після переоцінки всіх едмонтонських посілостей, управа міста наклала на 45 акрів, що не є звільнені від податку, податок в сумі 40,000 долярів. Управа цвинтаря поробила заходи в провінційному уряді, щоб добитися звільнення бодай дальших 25 акрів під цвинтар.

В міжчасі група мешканців околиці цвинтаря, почала вести кампанію, вимагаючи від управи цвинтаря зобов'язання відносно роду будинків, які будуть побудовані на тій площі, яка не буде звільнена від податку й яку Едмонтонська єпархія змушена буде продати, бо не зможе платити надто високих податків.

Управа цвинтаря заявила, що досі ще не продала нікому ніякої частини цвинтаря й не буде продавати, доки не буде вияснена справа, чи провінційний уряд звільнить від податку дальших 25 акрів, чи ні. Після того рішення Едмонтонська єпархія продасть решту цвинтарної площі тому, хто заплатить найвищу ціну, залишаючи евентуально 5 акрів для будови дому для старших громадян. Відносно проєкту будов на тій закупленій площі, то їх вирішуватимуть ці, що закуплять площу в порозумінні з управою міста. Управа цвинтаря не може вмішуватися в ці справи. Буде протестувати лиш тоді, коли б там будовано якийсь будинок, що противився би сусідству цвинтаря.

Управа цвинтаря досі використала із 25 акрів прибл. 13 акрів, отже ще покищо має до вжитку на цвинтар 12 акрів.

Після вияснення справи, управа цвинтаря подасть рішення провінційного уряду до відома українців.

Управа цвинтаря св. Михаїла в Едмонтоні

Діточий табор на Єпархіяльній оселі

(продовження з стор. 4.)

мусь дехто по своїх громадах, якраз в час таборування (саме в двох перших тижнях липня) уряджує всякі курси й катехизацію. Інші знова нарікають на всякі господарські недоліки, яких ми самі є свідомі. Але колиб місто нарікань дали поміч, певно краще булоб для всіх. Інакше будьмо задоволені з того, що інші коштом особистого відпочинку влаштували.

Але з нами безперечно постійна опіка Пречистої Діви, яку таборовники випрощували у Небесної Покровительки. Кожнього ранку після пробудження, умивання, діти ставали рядами до кількахвилинної руханки та під проводом сестри виховниці відмовляли рані молитви, та, відспівуючи український національний гимн, підносили прапор. Щоденні св. Літургії діти вислуховували, а радше спільно відповідали, брали в них участь. Тут вони також молилися за свій нарід, церкву, рідних, рідний край та наш табір. Після цілоденного труду навчаня в клясах, спорту й усіх обов'язків дня, перед нічним відпочинком, збиралися знова разом всі жителі табору старші, молодь і діти, а часто й гості й після вечірньої молитви, звиваючи прапор співали: „Боже вислухай благання!" То зворушувало навіть старших. Один батько після такої молитви, прослезившись, на наступний день привіз ще двоє своїх дітей на табір.

Будуючим було теж приступлення до першого св. Причастя трьох дітей, які мали щастя вперше приняти до свойого серця Ісуса з рук Преосвященного Кир Ніла. Ними були Рамона Гриців, Андрій Бенюк, Роналд Сабадаска.

Найкраще можна було побачити овочі двотижневої муравлиної праці наших сестер виховниць й учасників табору на дбайливо приготованому й зі смаком підібраною програмою концерті. В цей день святковано теж „День БУКК" й численна добірна публіка щиро нагороджувала оплесками виконавців.

Я щиро дякую усім, що зі мною співпрацювали. Ми вдячні Преосвященому Владиці Нилеві не тільки за відвідини, але в першій мірі за те, що під його опікою оселя чудово розвинулась, та що завдяки наполегливій праці щирих працівників голови й заступника панів І. Серафина і П. Кулія та інших добрих людей ми маємо де вигідно перебути частинку літа. Дякую теж Сестрам Вікторії, Ігнатії і Ілії за їхні труди й співпрацю. Паннам Олі Духній і Оксані Славутич за вміло й успішно переведені курси, о. Ст. Чеховському за поміч і товариство. Паням М. Сіннер, Н. Борущак, Е. Риски, В. Яницькій й прочим за те, що піддержували нашу енергію смачними стравами, годували нас і приймали гостей. Студентам помічникам, панам І. Серафинові та П. Кулієві за поміч у транспортових та господарських справах й усім прочим, що чимнебудь були нам помічними. Батькам за довір'я, дітям за послух, а всім, що нас відвідували та обдарували ласощами, за їхню увагу до нас. Хай Предобрий Господь заплатить кожному по його заслузі й потребі.

о. Б. Снігурович

Якщо ви прибули в Канаду до 30 листопада 1972 року та лишилися в ній або як відвідувач, або ж без легального на те статуса, вам дається нагода до півночі 15 жовтня 1973 року стати громадянином нашої країни

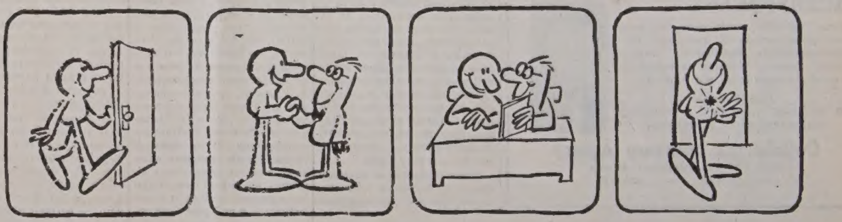

Якщо Ви ведете успішний образ життя в Канаді, Ви повинні, на нашу думку, користатися всіма правами повноправних громадян. Ми можемо допомогти Вам в цій справі лише до півночі 15 жовтня біжучого року. Ви можете старатися про статус осілого імігранта — це перший крок до отримання громадянства — до вищезгаданої дати без жодної небезпеки бути покараним за те, що Ви прибули сюди або залишилися тут нелегально. До цієї ж самої дати Ваше прохання розглядатиметься на підставі дуже пом'якшених правил закону. До уваги береться багато факторів, які можуть Вас стосуватися; інколи один із них лише може стати вирішальним.

Як бачите, ми намагаємося упростити складну справу. Однак, як би ми не хотіли Вам допомогти, після 15 жовтня ми нічого зробити не зможемо: на підставі нового закону після цієї дати Ви не зможете отримати статуса осілого імігранта і не зможете апелювати проти депортації.

То ж подайте нам своє прізвище та ім'я і адресу та дані про свою справу. Ми хочемо, щоб Ви стали в наші радя та брали повну участь у нашому житті, а ми подбаємо про те, щоб наша країна стала також і Вашою.

За дальшими відомостями телефонуйте, пишіть або зайдіть до найближчого Іміграційного Центру Канади („Канада Імігрейшен Сентр") або ж, якщо такого поблизу Вас немає, до найближчого Канадського Центру Праці („Канда Менпауер Сентр"); послуги службовців цих центрів безкоштовні. Іміграційні Центри Канади відкриті для подачі прохань від 8 години ранку до 8 години вечора в буденні дні, а по суботам — від 9 години ранку до 5 години після обіду, а в понеділок 15 жовтня — від 8 години ранку до півночі.

МІНІСТЕРСТВО РОБОЧОЇ СИЛИ ТА ІМІГРАЦІЇ
Роберт Андрас, Міністр

Manpower and Immigration
Robert Andras, Minister

Main-d'œuvre et Immigration
Robert Andras, ministre

Смоки Лейк, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕЛАГІЇ ЗАРУЦЬКОЇ

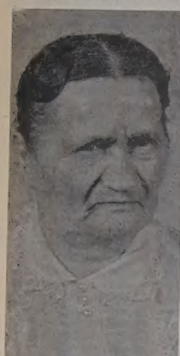

бл. п. Пелагія Заруцька

У понеділок, 11-го червня ц.р. упокоїлася в Бозі бл. п. Пелагія Заруцька, проживши 96 років.

Покійна народилася 21-го жовтня 1876 року у Сосниці, пов. Ярослав, Україна. До школи ходила в рідній місцевості. Коли мала 20 років вийшла замуж за Стефана Заруцького; вінчав їх о. Зубрицький.

До Канади приїхала з чоловіком 1903 року до Старка на Бівер Крік, де прожили один рік. Опісля купили фарму у Смоки Лейк, де жили до смерти.

Бл. п. Пелагія жила зі своїм чоловіком 57 років; він помер 15 липня 1948 року.

Господь Бог благословив їх трьома синами і п'ятьма дочками: Іван у Атабасці, Михайло у Смоки Лейк, Митро в Едмонтоні, Параня Ґурба в Дарлінґ, Анна Щеснюк у Восетній, Павліна Кірк у Ванкувер, Текля Кульчицька у Смоки Лейк, Каська в Едмонтоні. Покійну оплакують також 26 внуків, 80 правнуків і 13 пра-правнуків.

Парастас над тілом покійної відправив о. парох Т. Гурко, а дякував п. Й. Михальчук, в понеділок, 18 червня. Заупокійну св. Літургію відправив о. парох у церкві св. Володимира й Ольги і виголосив дво-мовну проповідь. О. парох говорив, що покійна, як добра мати поставила собі живий пам'ятник, яким є її добрі діти. При кінці попращав покійну від родини й численних приятелів.

Після зложення тіла на цвинтарі св. Онуфрія, учасники похорону вернулися до церковної залі, де жінки з відділу ЛУКЖ і жінки, що не належать до тієї церковної організації, приготовили для усіх учасників похорону гарний обід.

В імені родини подякував усім учасникам похорону о. парох Т. Гурко.

Родина покійної складає на „УВісті" 15 дол. Також дякує о. пароxові за прислугу й молитви, тим, що пожертвували на св. Служби Божі за покійну, жінкам з відділу ЛУКЖ і чужим жінкам за приготування обіду. Дякови Й. Михальчукові за спів, Й. Яворському за св. Службу Божу і М. Яворському за прислані квіти — оба з Віндзор, Онт.

Хай пам'ять про неї живе у родині і в серцях тих, що пролили сльози за покійну, як вона від нас відійшла.

Заупокійну св. Літургію в сороковий день смерти покійної Пелагії відслужено в церкві св. Володимира й Ольги у Смокі Лейк. Покійна жила 37 років у своєго сина Михайла, де невістка Настя ходила біля неї, як рідна дитина.

Дякуємо за жертву на „УВісті", а покійній Пелагії нехай буде вічна пам'ять.

► **Невідомі справники** підклали бомбу під механізм, що порушує каблеву залізницю в Ніагара Фаллс, Онт., якою щороку користуються тисячі туристів з цілого світу.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
806 McLeod Bldg. — 424-9645

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

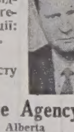

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВОЛОДИМИРА ЮРКОВА

бл. п. Володимир Юрков

У п'ятницю, 6-го липня упокоївся в Бозі бл. п. Володимир Юрков проживши понад 79 років.

Покійний, син Яцка і Теклі з д. Боднарчук, народився в селі Тютків, пов. Теребовля, Україна, 23-го листопада 1893 року.

В рідному селі прожив свій молодий вік аж до часу, коли на 18-му році його забрали до австрійського війська. При війську служив аж до часу упадку австрійської держави.

З відродженням української держави вступив до української армії і служив Україні аж доки не попав в польський полон.

Повернувши з полону 1921 року одружився з Мількою Зілінською. Господь Бог поблагословив їхне подружжя одним сином.

Щоб поліпшити собі долю молодий Володимир виїхав в 1928 році до Канади. Він приїхав до Едмонтону і тут працював до кінця свого життя.

Покійний цікавився церковним життям, а також національними справами.

Минулого року померла його дружина в Україні, а син Юстин з трьома дітьми й дальше там проживає.

У неділю вечір, 8-го липня відслужив о. Ю. Ковальський панахиду за покійного, а в понеділок о. Ю. Ковальський і о. А. М. Павлюк відслужили заупокійну св. Літургію і похоронили покійного Володимира на цвинтарі св. Михайла.

Родина покійного дякує священикам і присутнім на похороні із тієї нагоди складає 20 дол. на „УВісті".

Дякуємо за жертву, а покійному Володимирові нехай дасть Господь небесне царство і вічну пам'ять.

У страха великі очі

(закінчення з стор. 3.)

дного обвинувачення, бо арештовані не розповсюднювали ніякої політичної літератури.

Ми були ще в Еспо, в п'ятницю рано, 6-го липня, як до в'язниці ненадійно ввійшла група політичної поліції, а з ними кілька комісарів. Високої ранги офіцер заявив, що нас звільняють під умовиною, що ми відмовимося від будьякої політичної діяльности та, що ми навіть не будемо наближатися до Готелю Інтерконтиненталь чи фінського парляменту (де відбувалася конференція) і що ми не будемо мати ніякої пресової конференції. Нам звернули наші документи й пашпорти і нас відвезено назад до Гельсінкі у великому поліційному автобусі.

Нас забрали до готелю Марскі, де вже були для нас зарезервовані кімнати, які зарезервувало фінське міністерство закордонних справ. Кожний з нас дістав „охорону" з двох політичних поліцистів. Як я йшов їсти, вони були при найближчому столі, коли я йшов купити сигареток чи часопис, вони були зі мною. Ми навіть заприязнилися.

Разом з ними нас пильнували совєтські агенти з КҐБ. Ті типи були чисто такі, як ті, що їх бачимо на другоклясних фільмах. Ви могли їх спостерегти й пізнати по їхній одежі й поведінці. Вони їхали за нами у своїх автомобілях „Волга" й завжди ждали на нас, як ми приїздили до готелю. Однак їм не вільно було заходити до наших кімнат. Вплив совєтів у Гельсінкі видно на кожному кроці.

Остаточно, маючи за собою хижих КҐБ-істів ми були вдоволені, що нас береже фінська поліція, але одночасно то обмежувало нам рухи й діяльність. Одначе ми довершили чогось, на що ми є горді і з чого ми цілком вдоволені.

В неділю раненько, в супроводі немаркованих автомобілів мінської поліції ми поїхали до крамниці з квітами. Ми не могли купити вінків, бо в неділю ніхто їх не робив за те ми купили багато свіжих квітів і поїхали на цвинтар Гістанієм, що є національним цвинтарем героїв і ветеранів, на якому теж похований найбільший фінський герой маршал Маннергейм.

Ми поклали живі квіти на гробівці великого фінського маршала й сказали кілька відповідних слів над могилою великого волка.

Опісля ми відвідали гроби багатьох молодих естонців, які добровольцями воювали за фінську волю й поклали свої голови за фінську честь. Цвинтар є дуже гарним місцем, повним білих беріз.

В неділю й понеділок вісім з „балтійської дев'ятки" виїхали домів, а я залишився до вівтірка.

Лишається питання, на яке хочу знати відповідь: Чому нас арештували? Мабуть початок дав д-р У. Грава (латвійський член з „балтійської дев'ятки", що тепер живе в США). Він був в середу, 4-го липня на приняттю східньонімецької делегації. Між гостями був совєтський міністер А. Громико, до якого підступив д-р Грава і вручив йому меморандум, що його приготовила Світова балтійська конференція. В тій ситуації Громико мусів прийняти матеріял, але він дуже скоро відійшов від д-ра Грави. Східньо-німецька поліція сей час окружила д-ра Грава і від того часу ми не тільки, що мали на своїх п'ятах КҐБ, але нас мала на оці цілий час й східньо-німецька поліція.

Як нам дали до зрозуміння пізніше, А. Громико налягав на фінський кабінет, що зібрався на свою надзвичайну сесію, щоб рішити, що з нами робити. Там і винесено рішення, щоб нас арештувати і депортувати. Потім було друге засідання, на якому первісне рішеня відносно депортації змінено за порадою американського міністра заграничних справ, що було противне до домаганю „товариша" А. Громика.

Центральний Естонський Комітет в Канаді дістав вістку, що про подію у Гельсінкі довідалися у Естонії не тільки завдяки „Голосу Америки", але також з фінських газет, які можна дістати в Таліні, зараз після їх появи в Гельсінкі.

Випадок у Гельсінкі залишиться в пам'яті на довгі роки.

Понад двісті мільйоновий СССР побоявся „балтійської дев'ятки" бо „в страха великі очі".

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

Мондерський монастир і його світле минуле

Дм. ПРОКОП

Вже минає 70 років від того часу, коли то пок. о. П. Філяс ЧСВВ збудував на Біверлейк (Мондер) перший монастир в Алберті.

З початком 1903 року о. П. Філяс взяв на себе фарму-гомстед недалеко теперішнього місточка Мондер. За його ініціятивою ще тієї самої зими добрі люди звезли дерево безплатно і з весною почалась будова першого українського монастиря в Канаді.

Будова йшла скорим темпом так, що перед празником св. Ап. Петра й Павла (12 липня) була частинно викінчена й оо. Василіяни перейшли жити до нової хати. Тут була й каплиця, в якій розпочалися відпусти-празники, які відбуваються в Мондері щорічно й досі.

В 1905 році приїхав до Канади пок. о. А. Филипів ЧСВВ і перебрав місію в Бівер Лейку, бо о. П. Філяс повернувся до старого краю з уваги на своє слабе здоров'я.

Своїм зручним і тактовним веденням справ о. Филипів врятував багато церковного майна, що не пішло в чужі руки. Він започаткував будови нових церков та каплиць, дбав про зріст релігійного життя в народі й старався скріпити його не тільки добрими проповідями, але й різними богослуженнями та релігійними практиками.

В 1907 році о. Филипів переїхав до Вінніпеґу, а на його місце прийшов о. І. Тимочко ЧСВВ, який також ревно провадив місійну працю ОО. Василіян. Він помер 19 грудня 1907 року (замерз на санях, коли вертався з богослужения у Восток, Алберта).

З початком 1910 року приїхав до Бівер Лейк о. Н. Крижановський ЧСВВ, який почав працювати і над тим, щоб у наших людей викорінити почуття меншевартости („інферіоріті комплекс") та зробити з них свідомих і повновартних громадян нової країни — Канади. Він старався обзнайомити наших співгорожан із нашою культурою, нашими надбаннями, нашим обрядом, вмінням ведення господарки та загалом нашим життям. Він запрошував представників преси й інших установ на українські релігійно-національні торжества та використовував кожну нагоду, щоб зробити Мондер славним і знаним, а з ним і українців.

Одною з перших українських шкіл в Канаді була школа в Мондері. Її основано 1905 року, коли приїхали до Мондеру на стало Сестри Служебниці. Пересічно ходило тоді до школи 30 дітей. На науку релігії приходили також діти з інших шкіл. На початку другої світової війни в цій школі було 130 дітей.

О. Н. Крижановський ЧСВВ їздив кілька разів до тодішнього прем'єра Алберти Сифтона і до міністра освіти в справі шкільних учителів. О. Крижановський домагався, щоб уряд відкрив учительський семінар, де українські хлопці могли б учитися на вчителів для двомовних англійсько-українських шкіл. Такий семінар відкрито з початком 1913 року в місточку Веґревил і в ньому вчилося около 30 наших юнаків аж до 1917 року.

Мала монастирська каплиця стала згодом зовсім невигідна для парафіяльних відправ, бо не могла помістити всіх людей. Отже о. Крижановський переконав громаду, що в новому місточку Мондері, де почало скупчуватися все українське життя, треба нової церкви, як найближчого осередку до монастиря.

Будову тої церкви ведено з великим запалом і вже 8 серпня 1910 року відбулося перше богослуження й посвячення угольного каменя. В той час відвідав Мондер тодішний прем'єр Канади, В. Лоріє і, разом з представниками албертського уряду відвідали нову церкву. Сам прем'єр довершив заложення угольного каменя під нову церкву.

В жовтні 1910 року відвідав мондерську церкву і монастир митрополит Андрій Шептицький. З монастиря до міста супроводила Архиерея торжественна процесія. Митрополит А. Шептицький посвятив нову церкву та відслужив Архиерейську св. Літургію.

Під час свого кількаденного побуту в монастирі Митрополит Андрей проповідав, давав конференції Сестрам, приймав на послухання людей з різних околиць, потішав і заохочував до дальшої праці та до витревалости.

(Докінчення в черговому числі)

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ОЛЬГИ РОШКО

бл. п. Ольга Рошко

29 серпня 1972 р. відійшла у вічність, несподівано для всеї родини, бл. п. Ольга Рошко, залишаючи в глибокому смутку свойого чоловіка та всю родину.

Покійна Ольга прийшла на світ 9-го березня 1909 р. в гірському карпатському селі Небилів, пов. Калуш, Україна. Тут вона провела свої дитячі та молодечі роки, тут 23 листопада 1926 р. вона в своїй церкві одружилася з Леоном Рошком.

Важкі господарські умовини, що панували в тодішній Галичині, приневолили чоловіка покійної їхати за море шукати кращої долі. Він виїхав до Канади, а в рік пізніше поїхала за ним дружина з двоїма дітьми, Михайлом та Анною. Родина Рошків осіла на гомстеді в Рочфорт Бридж, Алберта. Нелегко приходилося п-ву Рошкам розпочинати господарку в Канаді, де в той час панувала затяжна господарська криза, в часі якої всі сільськогосподарські продукти продавано майже за безцін якщо їх загалом можна було продати. Але працьовитість, та завзяття родини Рошків побороли всі труднощі й вони перебули важкі початки й розвели гарну господарку.

В Рочфорт Бридж фармували п-во Рошки до 1956 р., коли залишили фарму й перейшли жити до Едмонтону. Тут жили вони через шість років, а відтак перебралися до Форт Саскачеван, де набули власне готелеве підприємство, яке залишили 4-то червня 1971 р. Того року вони знову перейшли жити до Едмонтону, щоб зажити добре заслуженим відпочинком. Та покійна Ольга довго не тішилася відпочинком, бо несподівана смерть, перетяла нежданно для всіх нитку її життя.

Покійна Ольга привезла зі собою щире прив'язання до своєї Церкви та до свого народу. В такому дусі вона виховала своїх дітей, таким духом жила вона через ціле своє життя. Чоловік покійної Леон, його брат Петро, О. Кульчинський та П. Тренчій заснували в Рочфорт Бридж парафію та подбали про власну церкву. Тому, що в Рочфорт Бридж не було священичої резиденції, всі священики, що приїздили до Рочфорт Бридж з душпастирськими послугами, перебували протягом семі років в гостинному домі п-ва Рошків, а покійна турбувалася про те щоб вони почувалися в її хаті, як у себе вдома. Вона теж журилася та доглядала своєї церкви, в якій залишила по собі гарні пам'ятки: Євангелію, дві хоругви, плащаницю та інші, менші речі з церковної утварі.

Смерть покійної була важким ударом для всіх її приятелів та знайомих, що знали й шанували покійну за її милу вдачу, християнське наставлення до життя та готовість прийти з допомогою потребуючим у потребі.

Покійну оплакують її чоловік Леон, чотири сини: Михайло і Леон в Едмонтоні, Валтер у Рочфорт Бридж та Іван у Вайт Корт, шість дочок: Анна зам. Лов, та Єлисавета зам. Благун у Рочфорт Бридж, Марія, зам. Гант в Лівінгстон, Ольга, зам. Олсен у Тендер Бей і Джін зам. Карнелл у Форт Саскачеван. Окрім того 37 внуків та 4 правнуки. Сумують за покійною теж два брати Василь та Леон та сестра Анна. Слід з признанням завважити, що всі діти покійної говорять плавно по українськи, що є теж заслугою покійної. Похоронні богослужби відслужив в українській католицькій церкві в Рочфорт Бридж, де покійна постійно молилася, о. М. Гураль, якому асистував римо-католицький парох з Вайт Корт о. монс. Кохан.

Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі біля церкви в Рочфорт Бридж.

В першу річницю смерти, в середу, 29 серпня в год. 6-тій вечером відбудеться в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні поминальне богослуження, на яке запрошує родина покійної всіх приятелів та знайомих. Після богослуження буде в домі чоловіка покійної поминальна вечеря.

З нагоди поминок чоловік покійної передав на „Українські Вісті" 25 долярів. За жертву щиро дякуєм, а покійній Ользі вічна пам'ять.

Короткі вістки

► **В копальні вугілля** недалеко Честерфілд Айланд, обірвалася вінда, якою з'їздило до копальні 28 вуглекопів. Наслідком того 12 вуглекопів згинуло.

► **Американський уряд** встановив на 2.000-милевому кордоні між США та Мехіко електронічні споруди, щоб могти перелапувати нелегальних імігрантів, які постійно переходять із Мехіко до США.

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщі ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі. буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услугувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним аґентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CP Air

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ
SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран

1306 - 20th St., W., Saskatoon, Sask.

РІК Телефон: 242-6364 Ч. 6.

ПОХОРОН БЛ. П. О. ВОЛОДИМИРА ФЛЯКА

СВЯЩЕНИКА ДУШПАСТИРЯ ГРОМАДЯНИНА Й ПАТРІОТА

бл. п. о. Володимир Фляк

У понеділок, 16 липня, помер нагло на серцеву недугу, на 60-тому році життя і 30-тому році священства, парох Гамболдт і округи, бл. п. о. Володимир Фляк.

Похороні обряди відбулися в Саскатуні в четвер, 19-го липня, де теж похоронено покійного о. душпастиря.

Життєвий шлях: покійний о. Володимир Роман Фляк народився 2-го лютого 1913-го року в місті Тернополі. Був він одним з чотирьох синів Антона і Ксені з дому Творищук. Початкову школу та гімназію закінчив у родинному місті. З приходом большевиків у Західню Україну 1939 року його арештовано та заслано до таборів примусової праці в Норильську, на Сибірі. Після вибуху большевицько-німецької війни, СССР зробив угоду з польським еміграційним урядом в Лондоні, на підставі якої дозволено генералові Сікорському споміж в'язнів на Сибірі, брати вояків до польської армії. Покійному пощастило вирватися з каторги, бо вступивши до корпусу Андерса, він видістався у вільний світ. Через Іран, Ірак, Трансйорданію і Сирію він прибув до Палестини.

Бажаючи стати священиком, він дістав від військових властей дозвіл вступити до Католицького університету ім. св. Йосифа в Бейруті, столиці Ливану, що його вели французькі оо. Єзуїти. На священика він був рукоположений 18-го червня 1944 року в катедральному храмі св. Іллі в Бейруті. Святителем був Архиепископ Максим Сайг, пізніший патріярх Мелхітів — Максим 4-тий. Після єрейського свячення, о. Володимир був знову покликаний до військової служби, де, в ступені капітана, сповняв функцію капеляна для вояків українців католиків, а згодом і цивільних осіб, що по звільненні зі Сибіру, перебували на Близькому Сході.

У вересні 1948 року, за стараннями Преосвященного Василя Ладики, о. Володимир приїхав до Канади. Покійний почав свою душпастирську працю в Центральному екзархаті, до якого тоді входили Манітоба і Саскачеван. В Манітобі Покійний обслуговував парафії Ніпава, Фишер Бренч, Флин Флон і Ді Па. В 1951 році Центральний екзархат поділено на два окремі: Преосвященний Андрей став екзархом Саскачевану. Тут покійний обслуговував такі душпастирства: Кемсак Гадсон Бей, Присвил, Норквей, Вадіну, Геффорд, Кадворт, а останньо — найновішу округу нашої Єпархії Гамболдт, Бруно-фарми, Бруно-місто, Леніген і Волверін. За старанням пок. о. Володимира побудовано священичу резиденцію в Фішер Бренч, Ман., і Гамболт, Саск., а нові церкви в Норквен, Гаєс і Роз Велі. О. Володимир був щедрим жертводавцем на релігійно-виховні та добродійні цілі, як Колегія св. Йосифа й Академія Пресвятого Христового Серця в Йорктоні, Дім св. Йосифа для старших в Саскатуні, Собор св. Софії в Римі, на Синодальний фонд та інші. Кромі великої і ревної праці у своїх парафіях, о. Володимир був членом президії Ради за Патріярхат Української Католицької Церкви в Саскатуні. Можна було подивляти, як радо приїздив він на засідання Ради, а опісля пізно ніччю повертався сам до своєї парафії. Допомагав він Раді своїми порадами, а теж працею, особливо тоді, коли відзначувано 80-річчя Кардинала Йосифа, брав участь у виховно-дискусійних вечорах, сесії молоді, а теж у ювілейному бенкеті на пошану Блаженнішого Йосифа. Віддано і жертвенно працював він теж для потреб рідної Церкви і в тому напрямі виховував своїх вірних. Ненадійна смерть саме зустріла покійного о. Володимира серед розгару цієї праці, тож з його смертю переносить сьогодні великий смуток і втрату не тільки округа Гамболдт, але й уся наша Саскатунська епархія.

Похоронні обряди були в Саскатуні. Вони розпочалися у середу, 18-го липня вечором в храмі св. Юрія. При співучасти численних вірних, кільканадцять оо. душпастирів із Саскатуну та ближчих парафій відслужили чин священичого похорону. Після Богослужения була в резиденції катедральної парафії, зустріч місцевих о. Душпастирів з родиною і приятелями покійного.

В четвер, 19 липня о годині 10-тій перед полуднем при участи родини покійного, Преосвященний Кир Андрей відслужив заупокійну св. Літургію. Разом з Владикою сослужили о. митрат І. Олійник і о. митрат О. Пасічняк, дияконував о. диякон С. Куривчак, а співслужили 40 священиків Єпархії в тому числі кілька римо-католицьких священиків. Того дня, подібно, як у середу вечором катедральний храм був вщерть виповнений вірними в Саскатуну і Єпархії, а зокрема з парафій, які давніше і останньо обслуговував покійний о. Володимир. До Служби Божої співали усі вірні під проводом оо. душпастирів. Під час Служби Божої вірні приступили дуже численно до святого Причастя. По св. Євангелії прощальну проповідь виголосив о. крилошанин В. Івашко. Відмітивши життєвий шлях покійного о. душпастиря, о. крилошанин сказав: — „Втрата нашої Єпархії велика і тим болюча, що на 60-тому році життя і 30-тому році священства нагло покинув своє стадо знаменитий проповідник, знавець і любитель нашого звець і любитель нашого обряду і церковного співу, обдарований гарним голосом. Був він добрим організатором. У проповідях, промовах, дискусіях був одвертим і відважно обороняв правди, в які вірив і яким служив. В окремий спосіб виявляв він свою рішучість в обороні прав нашої Церкви як член Єпархіяльної Ради Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви". А дальше: „Все духовенство нашої Єпархії, а зокрема наш Владика Преосвященний Андрей, сильно і глибоко вражений наглою смертю отця Володимира Фляка. Я, в імені духовенства, передаю вияви нашого смутку і співчуття в першій мірі родині покійного, рідним братам, тут присутнім Всечесним Отцям Михайлові і Остапові, братові близнюкові Ярославові в Україні, ближчій і дальшій родині, приятелям і знайомим, всім вірним осиротілої парафії й округи Гамболдт, бувшим парафіянам округи Кадворт і Геффорд. Всім учасникам похорону дякую за ласкаву участь в похоронних відправах і прошу про св. Молитви за душу бл. п. о. Володимира".

„Нехай добрий, щедрий і милостивий Господь прийме Його душу до Свого вічного щасливого царства, нехай сповняться слова прощальної молитви, яку проводить архиєрей, поливаючи оливою тіло покійного священика: „Господь і Бог наш Ісус Христос, що утвердив тебе у вірі й у подвигах християнського життя, той нехай милостиво все те прийме, і оливою своїх щедрот нехай простить тобі всі прогріхи людської немочі, і нехай вчинить тебе гідним зі святими приняти вічну нагороду".

Всеч. о. Е. Тремблей сказав подібне прощальне слово по англійськи. Надміру зворушений прощав свого рідного священика Владика Андрей при кінці Богослуження, а опісля докінчив обряди священичого похорону.

Домовину із тлінними останками покійного о. Володимира приявні о. душпастирі винесли на руках з храму, а опісля теж на руках несли підчас обходу довкруги катедрального храму, а тоді, у довгому жалібному поході автомобілями разом з вірними, відпровадили покійного о. Володимира Фляка на вічний спочинок. Похоронено покійного о. Володимира на саскатунському кладовищі у частині призначеній для українських духовних осіб.

Поминальний обід: після повороту з цвинтаря відбувся в залі осередку Молоді, поминальний обід, якого приготуванням зайнялися членки місцевого відділу ЛУКЖ. В обіді взяло участь понад 350 осіб.

Короткою програмою поминального обіду проводив о. митрат І. Олійник. Привітавши гостей — учасників обіду, о. митрат повторно висловив великий жаль по втраті священика-душпастиря, яких ряди маліють, а опорожнілі по них місце немає кому заступати. „То майже трагічне" говорив о. митрат. „Наша Церква стоїть перед великою загрозою браку відповідних священиків". Опісля склала вислови співчуття від Ради Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви, голова п-і А. М. Баран. Вона відмітила, що український нарід кромі священика-душпастиря, знає ще священика громадянина, який, свідомий того, що його вірний живе не лише особистим і родинним життям, а теж цікавиться громадою, йде до нього в цю громаду і допомагає йому будувати громадське життя на засадах Христової науки. Український нарід знає теж священика патріота, який вийшов з народу й разом із тим народом переживає його радісні дні і тягар поневолення. Тому то й були десятки соток священиків військових капелянів в Українській Галицькій Армії, а останньо в Українській Повстанчій Армії, де вони несли українському воякові останню християнську прислугу, а то й гинули з ними на полі бою в обороні рідного народу. В особі з жалем говорила бесідниця, — бл. п. о. Володимира ми втратили саме такого священика: душпастиря, громадянина, патріота". — Від парафії Гамболдт і округа склала вислови співчуття родині голова відділу ЛУКЖК п-і Н. Дутка, а відтак вислови подяки для всіх учасників при великому зворушенні, що й викликало щирі сльози на очах майже всіх приявних, від родини передав брат покійного, о. Михайло Фляк.

Наприкінці склав вислови співчуття родині Преосвященний Кир Андрей. Після того жалібна громада у глибокому зворушенні відспівала „Достойно єсть".

Далека рідна Україно, рідна Тернопільська земле, оце назавжди розпрощався з тобою один із твоїх вірних синів о. Володимир Фляк, який через усе своє життя, повне трудів, терпінь і досвідів, де б він не був, віддано й невтомно трудився для кращого прийдешнього твоєї Церкви і твого народу. Він відійшов від нас у Канаді на Саскачеванській, степовій землі, яка хоч не рідна, зорана руками наших дорогих піонерів, як рідна прийняла його, на вічний, тихий спочинок.

Збережімо по нім, вічну і добру пам'ять!

З нагоди похорону родина покійного передала 50.00 долярів на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному о. Володимирові вічна пам'ять!

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас у вічність дня 16-го липня 1973 року наш найродожчий і невіджалуваний брат, шваґер і стрийко **бл. п. о. Володимир ФЛЯК,** в'язень каторжних таборів примусової праці в Норильську на Заполярії, СССР, — залишаючи нас у великому смутку й жалобі.

З глибини наших сердець виносимо найсердечнішу подяку Преосвященнішому Єпископові Кир Андреєві Роборецькому за відслуження Божественної Літургії з численним Високопреподобним і Всечеснішим Духовенством та за теплі вислови християнського співчуття.

Високопреподобним і Всечеснішим Отцям, а це: о. митратові І. Олійникові, о. митратові О. Пасічнякові, о. крилошанинові В. Івашкові, о. крилошанинові Я. Ляшкевичеві, о. крилошанинові М. Пилипчукові, о. С. Бахталовському ЧНІ, о. М. Дзюрманові ЧНІ, о. М. Кучмякові ЧНІ, о. Г. Новакові ЧНІ, о. С. Іваночкові ЧНІ, о. Е. Тремблеєві ЧНІ, о. Ю. Перейді ЧНІ, о. І. Пажакові ЧНІ, о. А. Кравчукові ЧНІ, о. І. Дзядикові, о. Б. Бачинському, о. А. Хорунжому, . о. П. Гронському, о. Б. Губалеві, о. І. Кобелякові, о. К. Кухарекові, о. А. Музиці, о. д-рові Г. Миколіву, о. В. Обаряникові, о. Л. Рамачеві, о. Д. Сайкові, о. М. Шевчукові, о. В. Василишинові, о. І. Вороні, о. Л. Романову, о. дияконові С. Куривчакові, римо-католицьким Отцям: о. Р. Шнайдерові, о. Е. Бенінгові, о. Беднашові — за ласкаве прибуття з просторів Саскачевану, за служення Чину Похорону, за служення Божественної Літургії та за їхні співчуття висловлюємо наше найсердечніше спасибі.

Високопреподобним Отцям: о. крилош. В. Івашкові і о. Е. Тремблеєві ЧНІ складаємо нашу сердечну подяку за виголошення дуже змістовних та зворушливих проповідей підчас Божественної Літургії в українській і англійській мовах.

Висловлюємо наше щире спасибі Преподобним Сестрам Служебницям і Сестрам Св. Йосифа за ласкаву участь в похоронах, за їхні святі молитви та співчуття родині.

Зокрема складаємо наше сердечне спасибі Всеч. о. дияконові С. Куривчакові за допомогу при влаштуванні похорону, та за дійсно братерське піклування нами в час нашого перебування в Інституті ім. Митрополита Шептицького.

Висловлюємо щиру подяку п-і А. Баран за змістовну промову під час заупокійного обіду, за співчуття та за вислови признання в праці нашому дорогому братові.

Наша щира подяка належиться всім дорогим учасникам похорону, а зокрема п-і Е. Онуферко з Едмонтону, які не залишили нас в цей болючий час а причинилися до гідного вшанування пам'яті покійного.

Дякуємо Похоронному заведенню „Парк Фюнерел чепел" за взірцеве переведення похорону.

Нехай Всевишній у своїй безмежній щедрості відплатить усім сторицею за все добро.

У глибокому смутку:

о. Прот. Михайло Фляк з дружиною Емілією і дітьми, Вірою і Юрієм в Бриджпорт, Конн. США, о. Прот. Остап Фляк з дружиною Наталією і сином Борисом в Едмонтоні, Канада, Ярослав Фляк з дружиною Антоніною і синами Богданом і Олегом в Україні.

Єпархіяльний з'їзд

ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ ТА СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (БУКК, ЛУКЖК, УКЮК)

Цьогорічний Єпархіяльний з'їзд Централі УК Саскатунської єпархії та її складових організацій БУКК, ЛУКЖК і УКЮК відбудеться в днях 5, 6, 7-го жовтня ц.р. у Саскатуні.

У п'ятницю, 5-го жовтня вечором буде реєстрація делегатів і гостей та товариська зустріч.

У суботу, 6-го жовтня, після спільного Богослуження, о годині 8-мій ранку будуть окремі сесії БУКК, ЛУКЖК і УКЮК. Після полудня в суботу, буде офіційне відкриття сесії Централі УК і дискусійна сесія на дві теми: „Традиційна мораль і сучасна мораль" та „Українська Католицька Церква і її обряд". Ця сесія буде проходити у формі семінара „воркшоп".

У неділю, 7-го жовтня, після Богослуження, докінчення ділових справ організацій, спільний обід, а після обіду кінцева сесія Централі УК і закінчення з'їзду.

Усі наради цього року будуть проходити в приміщеннях парафії св. Петра і Павла в Саскатун-Нютені.

Подаємо до відома цей загальний начерк дати і програми цьогорічного нашого з'їзду членам складових організацій Централі та усім вірним наших парафій, прохаючи так укласти свій час, щоби наш цьогорічний Єпархіяльний з'їзд Централі і її складових організацій міг бути, як найбільш численним і корисним.

Організації БУКК, ЛУКЖК і УКЮК та наші парафії в Єпархії, одержать ще окремі письма в справі повищого з'їзду, від Централі та їхніх Єпархіяльних управ.

За Централю Українців Католиків Саскатунської єпархії:

Василь Дудар, голова

Анна Марія Баран, прес. референт

Перший ряд зліва: Д. Жмуд, Д. Зазуля — перша княжна, О. Камінська — королева, Л. Горбай — друга княжна, Т. Гарах; другий ряд зліва до права: Р. Курило, Дж. Женеро, І. Сарчук. На світлині нема Дж. Тачек.

Карнавал БУК в Саскатуні

В неділю, 3 червня ц.р. відбулося закінчення першого річного карнавалу Братства Українців Католиків в Саскатуні. З уваги на погану погоду програма не могла відбутися в Українському парку коло Пайк Лейк, як було пляновано, а відбулася в Парафіяльному домі — Осередку молоді катедри св. Юрія в Саскатуні. Перед офіційною частиною програми господар карнавалу, Саскатунський відділ БУК, прийняв усіх поза-саскатунських гостей обідом.

Програмою дня проводив п. Карло Мельник, який привітав понад 200 зібраних осіб в просторій гімнастичній залі Осередку молоді, а зокрема гостей з Вадіни, Принс Алберт і Гефорд. Вступну промову про призначення Українського Парку виголосив о. В. Івашко. Він також представив кандидатів карнавалу.

Голова пронірного комітету карнавалу, п. Остап Нагачевський, до якого ще входили п. Іван Корнило й п. Амврозій Королевич, подав звіт з карнавалу. Королевою карнавалу стала Одарка Камінська — „Пласт" Саскатун, першою княжною Дона Зазуля — округа Вадіна, другою княжною Леся Горбай — СУМ, Саскатун, дальші місця заняли Роман Курило — УКЮ Принс Алберт, Тереса Гарах — округа Геффорд, Діяна Жмуд — УКЮ при катедрі св. Юрія, Саскатун, Іван Сарчук — парафія Успення, Саскатун - Сатерленд, Джойсі Тачек — МУНО, Саскатун і Джені Женеро — танцювальна група „Євшан", Саскатун. В карнавалі без кандидатів брали участь парафії з Ріджайни, Вакав і Мус Джа.

Коронацію королеви карнавалу перевів міністер справедливости й заступник прем'єра Саскачевану п. Роман Романів, який виголосив слово до молоді. Промовляв теж п. посол Павло Мостовий з округи Генлі, до якої належить наш Український парк. Всі кандидати карнавалу були нагороджені. Дарунки передала пані Катерина Гнатюк, дружина заслуженого для Парку, на жаль вже покійного, Володимира Гнатюка. Зроблено спільну фотознимку. Всім кандидатам і працівникам карнавалу та учасникам програми сердечну подяку склав голова Саскатунського відділу БУК п. Стефан Войтович. Опісля запрошено всіх учасників на приготовану спільну вечерю.

Нагороди карнавалу виграли: 1. Й. М. Й. Кузьмінський з Ріджайни, 2. Верн Велкер зі Саскатуну, 3. Алберт Роберт з Принс Алберт, 4.Лорена Мельничук з Ріджайни. Весь дохід з карнавалу призначено на дальшу розбудову Українського парку коло Пайк Лейк.

Похорон піонера Юстина Воробця

Невмолима смерть забрала одного з українських піонерів Саскачевану, що своєю чесною та важкою працею творив історію українського поселення в Канаді.

По довшій недузі, в лікарні св. Павла в Саскатуні помер 31 травня 1973 року на 89-му році життя бл. п. Юстин Воробець, батько першого в історії Канади губернатора українського роду Провінції Саскачеван достойного д-ра Стефана Воробця.

Покійний Юстин Воробець народився в Україні 14 червня 1883-го року і приїхав до Канади в 1906-му році. Набувши „гомстед" біля містечка Кридор та оженившись з Марією, ур. Борицька, провадив рільниче господарство аж до 1945-го року і в тому році перенісся на сталий побут до Саскатуну, де прожив 28 років. В Кридорі та околиці Кридор родина Воробців була дуже знаною та шанованою, бо, кромі Юстина Воробця, провадив на „гомстеді" рільничу господарку також його батько Олекса (помер в березні 1920-го року). На фармі Воробців збудовано першу піонерську церкву св. Димитрія, але коли збудовано нову церкву в містечку Кридор то на фармі Воробців залишився лише до сьогодні цвинтар.

Покійний Юстин щедро жертвував на потреби церкви а в його гостинному домі часто перебували священики, що приїздили на церковні відправи. Між іншим два перші єпископи, покійні вже, єпископ Ісповідник Владика Будка та архиєпи-

(закінчення на стор. 8 .)

Відпуст на горі Сострадання

Як минулими роками і цього року в дні 8-го липня відбувся величаво відпуст на горі Состоадання, недалеко містечка Кадворт.

Завдяки гарній погоді у цьогорічному торжестві взяло участь понад 2,000 (дві тисячі) вірних зі Саскатунської, а теж інших Єпархій Канади. Відпуст почався в п'ятницю, шостого липня молебнем у каплиці у підніжжя гори. Також у суботу було Богослуження, молебень і нагода до сповіді. Впродовж трьох днів проповідав о. митрат О. Пасічняк. Допомагали у відправах і слуханні сповідей оо. душпастирі сусідних парафій о. Б. Бачинський, з Норт Баттлфорд, о. М. Шевчук з Вакав, о. Г. Миколів і о. І. Ворона зі Саскатуну, о. І. Кобеляк з Принс Алберт, і о. Р. Губаль з Геффорд.

Архиєрейську Службу Божу в неділю, о годині 10-тій перед полуднем при вівтарі на горі Сострадання відслужив Преосвящ. Кир. Андрей. З Владикою сослужили, парох о. Д. Сяйко, о. Г. Миколів, о. М. Шевчук і диякон С. Куривчак. До Служби Божої співав хор парафії Принс Алберт під орудую п. Тихоліза. Під час Богослуження Преосвященний Владика Андрей виголосив проповідь, закликаючи вірних до гарячих молитов в намірені важких духових потрясень, які переживає сьогоднішній світ. Безпосередньо по Службі Божій відбулося торжественне благословення води.

Після обідньої перерви й обіду, який приготовили учасникам відпусту, під проводом місцевого відділу ЛУКЖК, пані парафії Пресвятої Евхаристії в Кадворт, була Хресна дорога, що була відслужена біля станцій із фігурами з білого мармуру. На закінчення відпусту була суплікація і благословення учасників відпусту найсвятішими Тайнами.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

26-го серпня: Архиєрейська Служба Божа і заложення наріжного каменя новозбудованої церкви св. ап. Петра й Павла в Поркюпайн Плейс, Саск.

30-го серпня: Семінар для вчителів католицьких шкіл в Саскатуні.

1-го вересня: Наради Всеканадської управи Централі Українців Католиків та голов її складових організацій.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree
В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

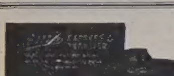

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

УКРАЇНА МОЇМИ ОЧИМА

Анна-Галя ГОРБАЧ

ПРИСТОСОВАНІСТЬ ЧИ БАЙДУЖІСТЬ?

Коли ми вже при „Інтурисгі", то можна згадати й про реакцію працівників цього підприємства на консеквентне вживання української мови. Нижчі службовці в Києві щойно після двох трьох днів заговорять до вас також по-українськи й раптом висловлять своє задоволення з приводу того, що ваша мова „чиста", не пересипана русизмами, що не, гордуєте українською мовою.

Одна росіянка, що виросла в Україні, твердила, що українці не вміють шанувати рідної мови й культури. Ті, що приходять зі села в місто (Київ) і тут поселюються, скоро переорієнтовуються, що коли говоритимуть по-українськи, міське населення трактуватиме їх як селюхів і провінціялів. Тож вони, не знаючи російської мови, переходять на українсько-російський волапюк, надіючись, що це сприятиме їхньому влаштуванню в міському середовищі.

Що в цьому дрібка правди, я переконалася особисто, коли ходила містом з моїми буковинськими чи галицькими родичами. На моє задивування, чому, стрінувши знайомого, мій племінник перейшов на російську мову, він заявив, що це його краще влаштовує. Моя двоюрідна сестра знову ж виясное мені, що обслуга в крамницях куди краща, коли звертатися до неї по-російськи.

Коли я їхала переповненим ліфтом у готелі „Дніпро" і сказала сторожеві, що мені треба на „шостий", то молоденька киянка почала передражнювати й вичисляти дуже правильно поверхи по-українськи.

— Ну, перестань, — каже до неї молодий франтик по-російськи, — бо візьмуть тебе до київського радіо на дикторку, а тоді вже „апельсини не получиш"...

У таксі, що мала мене повезти в далеку околицю Києва, я розбалакалася з молодим шофером. Він спершу думав, що я зі західних областей.

— Я так радо слухаю українську мову, — заявляє він мені раптом.

— А вам що перешкоджає нею говорити?

— Ах, знаєте, — каже він суржиком, я говорив подібно як ви, але, відбувши трилітню військову службу, де „положено" розмовляти тільки по-російськи, якось відвик. А після демобілізації залишився в Києві, а тут ви самі чуєте, як усі мішають...

На цю тему я розмовляла зі старшою знайомою, філологом, що працювала довгі роки в науковій ділянці. Коли я їй навела приклади, які мене так здивували, то вона заявила з огірченням, що наші люди, також західні українці, в цьому безхребетні (так і сказала!), що, наприклад, слід би в Україні адресувати листи по-українськи, надавати телеграми українською мовою, скрізь говорити по-українськи. Але, натрапивши тут і там на опір (бо багато службовців пошти українці з центральних земель, що вживають російську мову, росіяни або жиди), наші люди переводять на „суржик", бо їм здається, що це улегшить їм справу.

Проте, в розмові з одним письменником я довідалася, що це тільки у великих містах справа виглядає так сумно, бо тут відповідні чинники нічого не роблять проти дискримінації української мови з боку опортуністичного міщанина. Інакше виглядають справи в обласних, районних та менших містах. Він мене щиро переконував, що ситуація зміниться, коли підросте сьогоднішнє молоде покоління, яке позитивно наставлене до своєї національної культури та рідної мови.

Старенька киянка, що в своїм присадибнім клаптику землі на краю міста вирощує квіти й продає їх на базарі, мене переконує:

— Ви не дивіться, що вони так мелять російське й українське всуміш. Кожний українець зберіг тут (і показує на груди) любов до свого, і як прийде час, то всі собі добре пригадають...

Логічно однак треба довести думку до кінця, що в Києві українською мовою користуються тільки ті, що живуть з неї, себто письменники, диктори в радіо та телевізії, вчителі та викладачі української мови.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

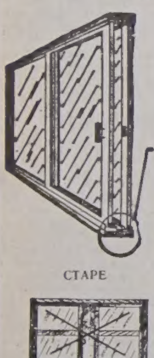

Похиле підвіконня включує:
— вінілеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ
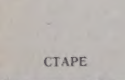
НОВЕ
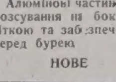

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ
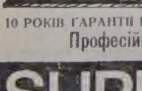
НОВЕ
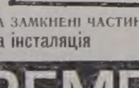

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● **ПОТРІБНО ЖІНКИ** на повний час або на кілька годин денно до шиття. Зголошення: Тел.: 474-4611.

—o—

● **ЖІНКА ВІКОМ 50 років,** самітня, спокійної вдачі, добра господиня пошукує чоловіка до одруження віком 60 років. Зголошення до „Українських Вістей" під „Ф.Б".

—o—

● Старокрайові ковдри з вашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Арештували советського шпигуна

Л Американська політична поліція ЕфБіАй арештувала сержанта американського летунства за те, що він хотів передати різні таємні військові документи урядникові советської амбасади. Арештовано теж советського дипломата, що мав перебрати документи від американського старшини, одначе з уваги на його дипломатичний стан його передано советській амбасаді.

—o—

► **В 1974 році** відбудеться в Спокен, США, світова виставка Експо '74. Канада та Персія заявили, що вони не братимуть участи в цій виставі по причині недостачі фондів.

—o—

Помешкання в Інституті св. Івана

Подаємо до відома що Інститут св. Івана в Едмонтоні ще має приміщення для українських студентів університету (помешкання і харчі для хлопців і дівчат).

Інститут приміщений дуже близько університету — прибл. десять хвилин ходу до деяких будинків на кемпусі. Маємо гарні вигідні кімнати, простору головну вітальню з телевізійним апаратом, приватну вітальню, бібліотеку і клясу, де студенти можуть спокійно вчитися. Наші харчі найкращі — смачні і поживні, яких молодим людям потрібно для сили і здоров'я. Наші кухарки часто готують також українські традиційні страви.

Інститут св. Івана дає студентам не лише приміщення та харч. Інститут має цікаву навчальну програму та різні студентські активності, які до помагають українській молоді виховуватися на моральних, характерних людей зі свідомістю, що вони є діти українського народу, який має свою світлу історію та багату культуру. Студенти мають нагоду вивчати українську мову, історію, літературу, драму, спів, танки, мистецтво.

Щороку навчальна програма завершується величним концертом.

Закликаємо батьків: подбайте щоб ваші сини й доньки якнайбільше скористали зі своїх університетських років. Посилайте їх на помешкання до Інституту св. Івана в Едмонтоні. Адреса:
St. John's Institute,
11024 - 82 Ave.,
Edmonton, Alberta

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Steve Nahayowski otherwise known as Nayowski of 14032 - 106 A Avenue in the City of Edmonton in the Province of Alberta, Truck Driver, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change(s), of name as follows:

1. For a change of my name to Steve Nayowski.
2. For a change of my wife's name from Helen Nahayowski to Helen Nayowski.
3. For change(s) of my child's (chillren's) name(s) from Penelope Gay Nahayowski to Penelope Gay Nayowski; from Terrance Steven Nahayowski to Terrance Steven Nayowski.

S. Nahayowski
Signature of applicant — legal name in full
S. Nayowski
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Помер піонер . . .

(Закінчення з стор. 6)

скоп Ладика перебували в гостинному домі Юстина Воробця в часі відвідин парафії. В 1929-му році покійний Юстин з найстаршим сином Петром був при сутній в Едмонтоні підчас свячення на єпископа покійного Василія Ладики. Покійний Юстин був знаний зі своєї щедрости, бо часто помагав потребуючим, а також після закінчення другої світової війни помагав фінансово родині, що залишилася в Україні.

Як у Кридорі, так і в Саскатуні покійний Юстин брав активну участь в церковному та народному життю. Довгі роки він був старшим братом при церкві св. Димитрія в Кридорі, а відтак в катедрі св. Юра в Саскатуні. Був одним з перших членів Братства Українців Католиків Саскачевану і в часі бенкету з нагоди 40-річчя існування організації БУКК за його ревну працю в організації БУКК був нагороджений „Почесною грамотою" від Крайової Украви БУКК.

Одною з найкращих прикмет покійного Юстина було те, що він зумів вщіпити в серця своїх дітей замилування до науки та любов до своєї церкви та народу. Сьогодні один з його синів д-р Стефан Воробець є губернатором провінції Саскачеван (по професії один з кращих лікарів-хірургів міста Саскатуну) син Петро був довголітним інспектором публічних шкіл (тепер на емеритурі), дочка Ангелина вдова по шкільному інспекторові працює адміністраторкою шпиталів у Вегревил та Ту Гиллс. Оба сини Петро і Стефан були в чинній військовій службі в часі другої світової війни тут в Канаді та за морем в ступені капітанів. Стефан був два роки в Англії та Італії (між іншим Стефан був ранений в Італії і за хоробрість отримав медалю „Військовий Хрест Хоробрости"). Петро був в Англії, Белгії та Франції. Рівнож оба сини брали активну участь в організаціях УКЮ та БУКК, в котрих занимали становища, а син Петро на останньому Конгресі Українців Католиків Канади був вибраним почесним президентом Централі Українців Католиків Канади.

Покійний Юстин залишив у великому смуткові дружину Марію, що була йому вірною товаришкою життя, що ділила з ним і смуток і радість, згаданих вище дітей синів Петра, Стефана та дочку Марію, внуків Донну, Карелю, Лаврентія та Марію.

Похоронні відправи по покійному Юстинові почалися в неділю, 3 червня панахидою, що її відправив о. митрат І. Олійник в катедрі св. Юра в Саскатуні о год. 8-мій вечором, а в понеділок 4-го червня в тійже катедрі о год. 9-ій рано св. Літургію відправили о. крилошанин В. Івашко, о. М. Бздел ЧНІ, парох церкви св. апостолів Петра і Павла на Нютені, та і. диякон Є. Куривчак в приявности саскатунського Владики Андрея Роборецького. Катедральний хор під проводом С. Чепиги співав до св. Літургії. Похоронні проповіди виголосили в українській мові о. крилошанин В. Івашко, а в англійській мові о. парох М. Бздел.

Як в часі панахиди по покійному Юстинові Воробцеві так і в часі св. Літургії катедра св. Юра вщерть виповнена родиною покійного, приятелями та знайомими, серед котрих було багато неукраїнського походження.

Тіло покійного Юстина зложено на католицькому цвинтарі в Саскатуні.

Після похоронних відправ відбувся поминальний обід в катедральному домі, що його приготовили членки відділу ЛУКЖК при катедрі св. Юра для учасників похорону покійного Юстина. В часі обіду ще раз пращали покійного Юстина о. митрат І. Олійник та Преп. Брат Методій — ЧБ ХШ з Йорктону. Зворушливими були слова пращання Брата Методія, котрий сказав, що він почуває себе як один з родини покійного, бо покійний був для нього неначе прибраним батьком. Також Брат Методій попращав покійного від організацій БУКК (Братство Українців Католиків Канади), котрої покійний Юстин був довголітним членом. Найстарший син покійного Юстина Петро зложив всім приявним подяку за участь в похоронах його батька, а головно Преосвященнішому Владиці Андреєві Роборецькому за участь в похоронних відправах та о. митратові І. Олійникові, о. крилошанинові В. Івашкому, о. парохові М. Бзделеві - ЧНІ, о. дияконові Є. Куривчакові за похоронні відправи та всім учасникам похоронів за те, що прийшли віддати останню прислугу його покійному батькові. Зокрема Петро Воробець подякував всім учасникам похоронів неукраїнського походження, а членам відділу ЛУКЖК за приготування і подання поминального обіду.

Зі смертю покійного Юстина Воробця відійшов у вічність українець-піонер, що своєю важкою працею приготовляв краще життя для своїх дітей та своєю шляхетністю та чесністю виробляв добре ім'я для української спільноти в Канаді; відійшов у вічність піонер, у повній свідомости сповненого свого обов'язку і супроти своєї церкви і свого народу, відійшов у вічність піонер з шляхотним обличчям, що зумів з'єднати собі загальну любов і пошану, що все дотримував слова і таким буде його пам'ятати українська громада в Саскатуні.

Т. Б-н

—o—

► **Протягом минулих** чотирьох років зросло в четверо число диких качок, що прилітають до Ізраїля. Минулого року там було 80,000 диких качок.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Як Ваш Слух?

Монреаль, Квебек. — Белтон проголосив, що має безкоштовну пропозицію для тих, що чують, але добре не розуміють слів. Кожний, хто зголоситься на це оголошення, дістане слуховий апарат Белтона не діючий, який є найменшим, що його колинебудь зроблено. Випробуйте його, як його легко носити, у вашому власному домі, зовсім приватно, без якогонебудь кошту чи якогонебудь зобов'язання. Він важить менше, як одна третина унції, і вміщується внутрі вуха, все в одній одиниці. Немає ніяких дротів, що йшли би від тіла до голови.

Ці моделі є дарові, тому ми радимо вам написати до нас. Ми ще раз повторяємо, що при тому нема ніяких видатків і напевно ніякого зобов'язання. Ми вже вислали тисячі таких. Тож напишіть і ви ще сьогодні на адресу:
Dept. 4932
Beltone Electronics of Canada, Ltd., 3637
Metropolitan Blvd. E.,
Montreal 455, P.Q.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

СПРОБУЙТЕ ДАРОМ

Тисячі людей знайшли полегшу в болючих корчах ніг та артретизму за допомогою магнету. Одна торонтська лікарка сказала, що вона, після застосування магнету, ніколи не встала з ліжка з корчами ніг. Дозвольте, щоб ми вислали вам два наші подвійні сильні магнети, вкладені в бронз, з вказівками, як їх стосувати, щоб ви їх випробували ДАРОМ на протязі 10 днів. Якщо після того часу ви не відчуватимете полегші в корчах ніг чи артретизмі, відішліть магнети нам назад. Ця проба не буде вас коштувати нічого. Напишіть до нас ще сьогодні, щоб ми вислали вам ці магнети для дарового випробування.

MAGNETS,
Dept. K. 23. Box 83, Postal Station 2B, Toronto, Ont.

Прошу пришліть мені два подвійні сильні магнети для дарового випробування враз із потрібними вказівками. Я буду їх випробувати протягом 10 днів. Якщо вони не принесуть мені полегші в моїх корчах чи атретизмі, я їх поверну назад. Якщо я їх задержу, тоді прошу вислати мені рахунок на $4.99, з доплатою податку.

Ім'я ....

Адреса ....

(Ім'я та адресу прошу писати англійськими літерами)

—o—

Річна передплата „УВ" — тільки $6.00